பிசுமில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றகீம்.

இஃது

மெய்ஞ்ஞான ரத்திந வலங்கார கீர்த்தநம்.

காயற்பட்டணமடுத்த குருவித்துறை
பட்டாணி-முகம்மதுலெப்பையவர்கள்
குமாரர்
முகம்மதுஹம்சாலெப்பை
அவர்களியற்றியது.

அக்காளி-கோசுமுகம்மது முதலாளி
யவர்கள் விருப்புற்றுக் கேட்டுக்கொண்டமையால்.

ஷுஸவூர்
ம-முகியித்தீனப்துற் றகுமானவர்கள்
முயற்சியால்.

கண்ணகுமது-மகுதூமுகம்மதுப்புலவ
ரவர்களாற் பார்வையிட்டு.

சென்னை
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு.

Registered Copy Right.

ஹிஜ்றத்து-௲௩௱௩௰-௵-றமழான்மீ
புத்தகம் ௧-க்கு-விலை அணா ௪.

முச்சுடரின்துதி.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

அருமறையாகம வாவிதா யடிமுடியு மவையல்ல தாமலாத மாகி, யருட்பால் பொருட்பால் காமப்பா லினதோ டலியுலா மீமுறையாகி, கனையுந்தி யிருதயத் தோமுண் டககமல நாட்டம் பொருந்த மனையல், நற்குகன் புனிவிழுகம் தன்னைதகா மென்றபெயர் யா வமாம் மெனும் நிசமூமொன்ற ககோன கலிமாவி லுயிரெழுத் தா னமுச் சுடர்மூன்று மறுப வாகிச், சொல்லுமக மொத்தானின் றெரு ளிருவிகு தத்துவத் தட்பொரு ளினை பணிகுவாம், அசமதனை யோட்டியருண் மழைமாரி சொரியுமெய் மருமதரு முன்னிற்கவே அபரூப மானகுண மென்னரூ மாகுத்தன் மணியே முனியித் திணை,

இதுவுமது.

முச்சுடர் [illegible] சுகத்தினாத மோன பொருளை, அச்சுடர் [illegible] வானிட மானபொருளே அரூ வினிலை யான பொருளே, மெய்ச்சுடர்ப் பொருளேயோர் தச்சுமா ளிகைக்குளே விளங்கவந் துற்ற பொருளே, பச்சைமுத் தொடுவெண் ணை யானதற் பொருளுமா பகலிரவ தான பொருளே, உச்சியின் கீழ்கின் நில்க்குபொரு ளாச்சொலும் மூலமேலா நிறைந்த பொ ருளே, இச்சைகொண் டென்னுயிர்க் குயிராகி வந்தபொரு ளினை பொருவ ளைப் பணிகுவாம், அச்சமதை யோட்டியருள் மழைமாரி சொரியுமெய் மருமதரு முன்னிற்கவே, அபரூப மானகுண மென தரூ மாகுகன் மணியே முனியித் திணை. ௨

முற்றிற்று.

பதிக அட்டவணை.

பக்கவெண்.		பதிகவெண்.
௧	அகடாயில்லாகி	௧
௩	பிசகில்லா நிற்குமான்	௨
௪	பூண்டமட் டின்பம்	௩
௫	சேர்க்குநானைச் செண்ணப்	௪
௬	சாதாத் சாதாத் சாதாத்	௫
௭	நமிவெண்டூறிய வலம்புரி	௬
௮	யா மூர்ஷிதக் தாவிபின்	௭
௰	பஞ்சபூதங்க ளஞ்சதின்	௮
[illegible]	அக்குஞ்சிக் கிங்கலிமா	௯
௰௨	சமா வெறுளி தாராய்	௰
௰௩	குன்றினை நசொற் குணமறிந்து	௰௧
௰௪	தன்னின பறிலா பறுகெடி.	௰௨
௰௫	நறவைதற்கப்பால் எண்ணெடி	௰௩
௰௬	எருக்கோடு நூக்கோனைச்	௰௪
௰௮	மோன மென்ன ஞானக	௰௫
[illegible]	சுழிமுனை யதிக்கே தககம்.	௰௬
௰௯	அஞ்செழுத் தானதிற்	௰௭
௨௰	அஹதானைவன் வேத மதன்	௰௮
௨௧	கலியுடன்மா லானதென்னை	௰௯
௨௨	லாவாவாடி. கடவுக்கப்பா	௨௰
௨௩	ஹாவதற்கப்பாற்	௨௧
௨௪	அறிந்துகொள் ஞங்காள்	௨௨
௨௬	தெறகளைதப் பேறுங்	௨௩
௨௭	கந்தங்கா தங்கமழ்வீசம்	௨௪
௨௮	அருந்தினி மெளன்றைபருள்	௨௫
௩௰	அறிவீர் முகம்மதுநபிக்குப்	௨௬
௩௧	ஆக்கந் தெளிந்திடுவாய்	௨௭
௩௨	பாருமெத்தன் கோலத்	௨௮
௩௩	இம்பத்தோ பட்சாத்தி	௨௯
௩௪	தன்னையறிவதில் முன்னே	௩௰
[illegible]	மார்க்கப்படி. யைந்தொகுத்தந்	௩௧

பக்கவிலக்கம்.		பதவிலக்கம்.
௩௫	வந்தவழிபார்த்தாய்	௧௨
௩௬	தந்தன் நடலமதிற்	௧௩
௩௭	பாருந் தொழுகையின்	௧௪
௩௮	சொன்னு விறைபவன்	௧௫
,,	தொழுகையின்போகுமத்	௧௬
௩௯	அன்னமே செம்முகம்மதை	௧௭
௪௰	அன்னமே அஷ்ஹறுநடை	௧௮
௪௧	சொல்லுநீகிளியே	௧௯
௪௨	நந்தியானந்தத்தை	௨௰
௪௩	பாவிப்பேசே பாவிப்பேசே	௨௧
,,	குருவாமெடி யனமே	௨௨
௪௪	காரணக்கடலானோர்	௨௩
௪௫	வான்தந்துயிது ருவிலே	௨௪
௪௬	இந்நேரமே வருவீரையா	௨௫
௪௮	மையலாகினேன் மருமூதரே	௨௬
௪௯	காதங்கமழ் நூருல் நீரே	௨௭
௫௰	ராஜாராஜமக ராஜதுரை	௨௮
௫௧	எப்போதென்றனாக்கத்தான்	௨௯
௫௨	பரித்தி மொளிதிரு	௩௰
௫௩	அங்க முழுதுமே	௩௧
௫௫	விருதுவென்யீ திரக்கம்	௩௨
,,	ஆதிகில காட்டிமெக்க	௩௩
௫௬	மனமிரங்குவீர்யாருஆல்	௩௪
௫௭	சேவனமே காசீர்	௩௫
௫௮	கன்னோர்புகழ்சாதா	௩௬
௫௯	தினமய லாகுதென்றன்	௩௭
,,	சாமியே வருவீ ரொளியேன்	௩௮
௬௰	காதிதேமியன்னேக்	௩௯
௬௧	மாலை வருமென்றன்	௪௰
,,	ஆத்துமக் கண்ணிமொரு	௪௧
௬௨	எப்படி மறப்பேன்	௪௨
௬௩	பரதைகே குணமே	௪௩
,,	குறவுயர்களுக்கு	௪௪
௬௪	ஆதிபாரா பரனே	௪௫

அட்டவணை முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

[illegible]

மெய்ஞ்ஞானரத்தின வலங்கார கீர்த்தனம்.

காப்பு-வெண்பா.

நான்தானுத் தாயவனுந் தன்மயமாய்த் தற்சுருவாய்த்
தானதானுத் தனிநிலையாய்த் தானுறையு-நீதானே
சல்லல்லா வாழ்வு சாதாத் தவமொளியிற்
றுல்லும் படைத்தளித்தனையே கூர்ந்து.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

உறுதியுடன் சொல்லும் விதம்பக்க வானதோர்
  மூகாலபத்து வில் ஹவாதி
யுடையோன் வியாமுதல் பிரபுமிகு யுவப்பான
  வஹதா கீய்யக் கதனுடன்
திசமாம் ஹயாத்தோடு மிஸ்ரம் இருதக்கு
  சேத்திருக ரத்து வெம்ரு
கேழ்த்துமல ஜாக்கலாம் ஜறைமிசெறுடு ஆலிமுன்
  ரூமிதம் தாதி ரான்பயிவன்
ஒலியா பலீ[illegible]ன் ருக்தக்கல்லி ரூன்ஸிவைய
  னொன்று மெழுந்த பொருளே
யுலகிலுனை தப்புமார் செய்பிழையு மெல்பிழையு
  மொக்கவே நீ பொறுத்தே
அருமைதரு மெய்ஞ்ஞான ரத்தின வலங்கார
  கீர்த்தனத் தொடர் பாடவே
சொல்லுதவி நல்லுதவி செய்தருளு வாய்வேத
  சத்தனே காப்பு நீயே.

ஹக்குத்தஆலாவின் வண்ணிப்பு.

௧-வது-பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

அகதி மெல்லாமே மனக்கவலைதீர ஜிற்றஜீம்-வமிகல்தகின்
பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

அநுபல்லவி,

ஷாகூதினில் ஞானச் சுடர்விரித்தோனே
குட்சம் அல்லாகு லத்தீபுன் மஜீதானே
தகுதி சுபுஹான னல்மலிக்குல் குத்தூ செய்கோனே
தனியவ ஹையுல் கையூ மானவனே முன்னே. (அநு.)

சரணங்கள்.

௧, ஹான்றுனல் மன்றுனயா னையான் ருக்குல்மூமினெனும்
காதிருல் மூக்தநிற யாபுர்ஹான்
கண்ணுனை நீக்கும் கனியுல் அலீமெனும் அலிமுல் ஜப்பாரெ
கருணை தங்கிய கபூறுற்றஹீமெனும் [ஹும்

என்றுனும் ஏகறப்பில்ஆல மீனெனும்
இலங்கும் ஜல்லஜ லாலுஹூ நீயெனும்
மூன்று லொருதாக்கத் தாகிய கோனெனும்
மூமினுல் முனைவரபினுல் முஹயிமினும் மீத்தெனும். (அநு.)

௨, அல்லாமுல் குயூபான நாதனே-அஹதானவாஹிதாய்
அகன்ற சத்தாருல் குயூபெனும் வேதனே
எல்லாம் கபூறும் ஷகூக்றுமானோனே-எங்கெங்கும் சுபுஹான
இருக்க றப்பியல் அருளாவானோனே [னோனே

அல்லாகு அக்பர தென்னும் பெரியோனே
அரும்புகழ் மலிக்குல் மக்லை தானோனே
எல்லாம் ஜலீமுன் மதிஹுன் சிறந்தோனே
ஏகனே காலிக்குற் றஸிக்கு மானோனே. (அநு.)

௩, ஹையுன் அலீமுன் முரீதுன் காதிறுன்-ஸமீவுன் பஸீறுன் !
கனாத்தமோர் முத்தக்கல்லி முன்னெனும்
மெய்யுள் வத்தீபும் கபூறுற் றஹீமெனும்-மலிக்குன் ஸலீமெனும்
மெலிவில்லா அலீகுல் கனிய்யெனும்

செய்யும் அற்றகுமானுத் தையானெனும்
சேருங் றப்புல் ஆறஷில அலீமெனும்
வையம் புகழும் ஹக்கீமுல் கதீமெனும்
வரிசை தங்கும் கனிய்யுல் அலீமெனும் (அநு.)

௪, ஆஷாக்கு மருஷத்து மானோனே-அவ்வல் ஆகிர்வல் பாத்தி
அருமை அல்லாமுல் குயூபெனும் பெரியோனே [ஹுவ்

தோஷிகள் பிழைபொறுக்கும் ராஜனே - தொண்டர்க ளும்மை
துணையொடு வணவணையி லன்றேவனே (வலக் கரத்தார்

பாவைகள் பல்வகை நிறைந்தோனே
பத்தாகுல் அவி மாகிய நீதனே
கொஜுஹூ கம்மைதக் குருவாய் வகுத்தோனே
குன்னென்ற சொல்லைக்கொண் டெல்லாம்படைத்தோனே

இஸ்லாமுண்டானவியப்பு.

உ-வது-பதம்-இராகம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிஸ்மில்லா ஹிற்றகு மானிற்ற ஹீமெனும்
பெரியவன் திருநாம மோதிடுவோம். ஆதி-பெ

அனுபல்லவி.

அஸ்மா அல்ஹுஸ்னா யனைத்தையும் படைத்தே
அடிமுடி நடுமுதல் நிறைந்தோனே
இஸ்மே அல்லாகு எங்கும்வல் லபமாய்
இலங்கும் பொருள்றப்பில் ஆலமீனே. (பிஸ்மி)

சரணங்கள்.

௧. அறிவிக்க இன்சான் படையுண்ட கோலம்
ஆனதோ ரேழுகான் கட்டாத்தால்
தெரியாய் அலிபுலேன் நபோர நீட்டியே
சேசுடன் பேதையால் புருவம் வைத்தான். (பிஸ்மி)

௨. காணுதே தெற்றியாய்க் கனத்ததீம் தவ்வாய்த்
தோணும் ஹேநெஜு ரண்டும் கோட்புமாய்
பூணும் தால்தானும் புகழ்வளை இடதுகால்
பொருந்திஞுன் றேனையுங் விராக்குனடயாய். (பிஸ்மி)

௩. ஒதியும் சின்மீ முன்னெஞ்சு மார்பாய்
உணரும் ஸாதுலைத் வலதிடது காதாய்
சீயுடன் சேசீ மைய காஸ்மூ ரண்டுமாய்
நினைத்துக்கொள் ஊன்செய்துன் கொடுக்கையென்றே(பி)

௭, கண்டிடும் பேய்கம்மன் கைவிரலாகிக்
கனத்த காபிடது கைவிர லாகி
விண்டிடும் காவதே முதுகந்தன் டாகி
வீறுடன் லாம்ரண்டு முழங்காலாய். (மெய்யி)

௮, உண்மைமீ மூனே யுயிர்மக்காம் றாஹை
உக்கியே வாவுகல்பு உலந்தமேறபாய்
செம்மை லாமலிபு சேருங்கல் பழிலிக்லக்
செப்பிநூர்ஷ றாஹென்று செம்மலீருல். (மெய்யி)

௯, ஏழுகான் கட் சாத்தைக்கொண்
டிருத்திஹன் ஐடத்தை யிணக்கிக் கலிமா லாவால் கால்பூட்[டிப்
பழுதில்லா மூலம் இலாக இல்லாவுடல்
பகர்ந்தேன் அட்சாம் அல்லா முகமறிவீர். (மெய்யி)

௰, சொல்லுங் கலியா லா இலாக இல் லல்லாவுடன்
ருட்ச ஹறுபிருபத் தொன்பதுமாய்
நல்லான் முகம்மதுற்ற சூஇல்லா தனிற்சேர்த்து
காட்டினன் ஹம்சாவிதிற் காட்டினதே ஆதி (மெய்யி)

௯-வது-பதம்-இராகம்-ஹுறாஜு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பூண்டமட் டின்பம் பொங்கும்புகழ் தேன்கலிமா
என்றமட்டி லாயிறையை மனமே நீதுதி. (பூண்ட)

அநுபல்லவி.

ஆண்டவ னருள் தோன்றும் கம்மதர்
அஹதத்தினி லஹதாகியே வஹதத்தெனும் வாஹிதானவர்(பூ)

சரணங்கள்,

௧, பாரும் நாசூத்து மலக்கூத்து ஜபறூத்துப்
பகரும் லாகூத்து ஹாஹூத்து பாகூத்திலும்
பாசம் ஜெம்கூத்தில் சேர்ந்தரு மென்மனமே
பங்கயமே, பங்கமொரு, தங்கம், அங்குமிங்கும். (பூண்)

௨, ஆதிக்குமுன் னறுதியாய் நின்றவனை
அஞ்செழுத்திலும் பிஞ்செழுத் தானவனை

வாஜிபுல் உஜூது தாமெயாகாதனை
வகையும் இனமும் தனிலும் ஜெகமும்புகழ் ஆரிபினும்(பூ)

௩. ஷம்செனும் வடிவான பிரகாச ரேகல்
ஜம்செனும் பொருட் குட்சமதாய் நின்றோரே
தாத்துக் குள்ளுருத் தோத்திர மானோரே
சற்குருவே மெய்க்குருவே சற்குருவே ஹக்கனருள்(பூண்)

௪. ஆதம் சிரசில்நின் றைம்பதந்தோர் தலைமுறையின்
அப்துல்லா என்ற அண்ணல் முகம்மதரே
தாசன் ஹம்சாலப்பை தோஷ மகற்றிடுவீர்
தருவேயுயர் குருவேதிரு மருவேகதி மருமுகமதரே. (பூண்)

௪-வது-பதம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேர்க்கு நாளைச் சென்னப் பதியில் லெங்களைச்
செய்யித்தரும தென்றன் பீரே யாறகுலே. (சேர்க்)

அநுபல்லவி.

மார்க்க முறைதனைசேர் மதினா நன்னகரில் வாழ்
மண்டலஞ் சென்றறுஷில்மொழி விண்டோரே
பிண்டமதென் நயமல் ஹம்தாய் நிறைந்தோரே (சேர்க்)

சரணங்கள்.

௧. ஆதியொளி யிற்பிரிந் தனேகரூப மாயெழுந்தீர்
அநாதியிலும்பீ ரொளித் துறைந்தீர்
அதிருபாய்ப் பிறந்தீர் அணைசேர் நால்வர்களுடன்
தாண்டா மணி விளக்கொளி யாயிருந்தீர்

ஆதமா நந்த மைந்த நீதரே
வேத மோதுமுங்கு மக்க ராஜரே

பாதமே தருவீ ரெனக் காதாவு நீர்தானையா
பட்சமோ மச்சைதந் தச்சயில் லாதபி
புத்தித ராமரு மூதாமு கம்மதே. (சேர்க்)

௨, இல்மூல் எக்கி ஞனதுடன் ஐனுல் எச்சின் றனையநிந்து
ஊக்குல் எக்கினென் றதிலே தெளிந்து
கமாஆல் எக்கின் றனிற் சேர்ந்து காட்சிகளை யானருந்தக்
காட்டும் பாஹபியே யருள் புரிந்து

குல்லும் றருலே நம்மொளி யாலயே
பெல்லுயிர்க்கும் றப்பானவன் அதரே நற்

கல்லுமா லும்பும் பேசம் காத்திமுல்லன்பி யாவாரேனுமே
கற்பக தருவே சொற்பிர காசரே
நற்புகழ் பாகரு மூஹமூ கம்மதே. (சேர்க்)

௩, அன்றுதக்கத் தோரலிபாய் ஆனதிரு வெண்மணியே
யென்றைக்குமைக் காண்பேனோ வென்கண்ணில்
இன்றுமனக் தேடிவாடி யிருக்கே னினி யென்செய்வேன்
எங்கள்பா ஹபீபே யுமையெண்ணிக்

கண்டுசேர்க்கவோ தேனிலுமினிதாய்
கனறுசெய்யும் யாறரு லென்பிதே

தொண்டனும் ஹம்சாக் குமது வென்றிதரு வீரென்னுளும்
வந்தா சானுமென் னத்திலி ளேதமே
சுந்தா ராஜரே செம்மல்மூ கம்மதே. (சேர்க்)

௩-வது-பதம்-இராகம்-அபுருபகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாதாத் சாதாத் சாதாத் செய்யிதன் (சாதாத்)

அநுபல்லவி.

சாதாத் நிறைபருள் வேதா ருறைநபியர்
சாதா நபிகளின் மூதா செய்யிதனை. (சாதா)

சரணங்கள்.

௧, அலிபொடு லாமொடு ஹேயொடு மீமொடு
அழகொளிர் தாலொடு மேவிய சாதரே
கஸ்போடு மஸ்வொடு கருணை தாலங்கிய
ஹாமி நருமதமூ கம்மதே செய்யிதன் (சாதா)

௨, ஸீறொடு நாறொடு காறொடு ஹேமொடு
மீயொடு தேயொடும் சனன் ஹிம்மத் தானதே

சந்தர மேவிய ஐந்தரு வாகிய
சிக்கமே மணிமுடி தங்கிய செய்யிதஸ். (ஸாதா)

௩, மீயொடு ஹேயொடு மாவொடு தாலொடு
கூடிய மானுடர் கோலமு சம்மத்

மண்ணொடு நீரொடு காற்றொடு தீயொடு
விண்ணொடு கூடிய அண்ணலே செய்யிதஸ். (ஸாதா)

௪, ஹாவொடு ஹீயொடு கூவொடு கும்மொடு
தம்மொடு சம்மொடு சமல யிலங்கிய

ஹம்சொடு றம்சொடு ஷம்சு துலங்கிய
ஹாமீமு சம்மதே ஹம்சாக் கருள்புரியும். (ஸாதா)

௯-வது-பதம்-இராகம்-ஷேமா-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஹாவென் றோதிய வலம்புரிக் குள்ளே
குன்று நாத்தொனியே யருக் தெளிவே

அருள் விழியே ஒளிவாய்
குன்னென்றே குன்னென்றே
குன்னென்றோர் சத்தம் பண்ணவ னோசையுமே. (ஹூ)

அநுபல்லவி.

அறியும் காருத்து மலக்கூத்து ஜபறாத்து
அடுத்தலா கூத்திலும் உயர்ஹா ஹூத்திலும்
பாகூத் ஜெம்கூத்திலும் தம்கூத்திலும்

தெறியுடன் தெறியுடன்
தெறியுடன் நின்றிலங்கிடு மெய்ப்பொருளே. (ஹூ)

சரணங்கள்,

௧, எழுதுமுன் னெழுத் தான பழம்பொருள்
எவரும் நிறைந்தவனே மறைந்தவனே
உறைந்தவனே சிறந்திட்ட

பழுதில்லா பழுதில்லா பழுதில்லா
நப்பில் ஆலமீ னுனேனே. (ஹாம)

உ, கல்பெனுங் கடல்தன்னி லிலங்கிய
காரணமதியே அருள் நிதியே வருஞ் செதியே ஆதியே
கல்பிலே கல்பிலே கல்பில் நின்றொளிர்
சூட்சிய மானேனே. (ஹாம)

ங, ஷம்ஷு நாத்தொளி வானதி லாடிடும்
சாந்தசுடரே அருட் சுடரே யென்மெய்ச்சுடரே நூர்ச்
சுடரே, நம்மெனும நம்மெனும் நம்மெனும்பொரு
ளொன்றாகி நின்றேனே. (ஹாம)

ச, வைய மீனிற் மைய லனைத்தேடி
வாடினேன் விதியோஎன்றன் மதியோ இருசதியோவருணாய்
மெய்யனே மெய்யனே மெய்யனே யென்கும்.
அய்யநா யகனே. (ஹாம)

ரு, தாசனு மிந்தவஞ்ச லெப்பைக்கொரு
தம்பமீ வாவே யருள் தாவே அய நாவே புகவிசெய்
வாசனே வாசனே வாசனே மக
ராசனே நேசனே. (ஹாம)

௭-வது-பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யா முர்ஷிதத் தாலிபீன்
எங்கு மிலங்கும்வல் வாலியீன்
யா ஹுஜ்ஜத்தல-ஆஷிக்கீன்-யா ஷெய்கே
யா சபுவத்தல் ஆபிதீன். (யாமுர்)

அநுபல்லவி.

யா புர்ஹானல் ஹகீக்கத் யாக் காஷிபல் மஹரிபா
அவ்வல் ஆகிர் ளாகிர் பாத்தின்
அருமத் ஹாமித் அன்பர்க் கிசீட
யா தெளலத்தின் பேரோ யா ஷெய்கே
யா முஸ்தபா பேரரே. (யாமுர்)

சரணங்கள்.

௧. சத்தம் குன் குன் கின்கின் ஜெஜண் ஜெஜண் மன்மன்
மருபூல் ஆலமீன் யா அமீறல் ஆரிபீன் யா ஷெய்கே
சித்தம் சம்சம் கம்கம் கும்கும் பம்பம் தம்தம்
வம்சொளி ராசுல் குதுபியின் திருவாசகரே - யா ஷெய்கே
யாக் குவ்வத்தல் இக்பா யாமஸ்ஜதல் குறபா
யா ஹான்னுன் மன்னுன் ஸதயா ஸருள்
ஆசை வலைப்புரி போசையின் சிற்றீற
யா கிபுலத்தல் ஆரிபீன் - யா ஷெய்கே. (யாமுர்)

௨. யா ஆலியல் ஹிமமி யா காஜீசல் துமமி
யா வாசிஅல் கறமி - யா ஷெய்கே
யா முக்றிலல் மதரி யா முஷ்ரிலினல் பஷரி
எங்கள் யா அப்துல் காதிரி யா குத்பே
யா பாசிஜல் குறபி யா ஹாதியல் ஜெளலாறு
யா ஹபீப் யா ஹபீப் யா ஷரீப் யாசா
இப்பு யா ஸித்தீக்கு யா மஃஷூமிக்
யா குத்வத்தல் முஹக்கி கீன் யா ஜெளதே. (யாமுர்)

௩. யா சுல்தானல் வாசிலீன் யா காமுறனல் வாகிலீன்
யா மக்ஸூதல் ஸாலிகீன் - யா ஷெய்கே
யா ஸாலிஹல் அஹ்வால் யா ஸாதிக்கல் அக்வால்
யா ஸைபல் ஸாகில் மஸ்லூல் யா குத்பே
யா ஸாகியல் குதறத்தி யெனிமீயன் ஹம்ஸாக் குஜைதருள் மு
யா ஹாலம் யாஹிப யாஹூ வென்றதற்கப்பால் [க்தி
செப்பிய மெய்ப்பொருள் தாரும்
யா சுல்தான் முகிய்யித்தீன - யா ஷெய்கே. (யாமுர்)

௮-வது-பதம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பஞ்ச பூதங்க ளஞ்சதின் பங்கைப்
பாங்குடன் சொல்லக் கேட்பீரே. (பஞ்ச)

அநுபல்லவி.

நெஞ்சில் வாழ்ந்திடும் நேசமாயதில
யோசமே யறிவீர்களே. (பஞ்ச)

சரணங்கள்.

க, வஞ்ச விபுலீசின் வாது ருதுகள்
வாயிற் பேசிடு மாந்தரே
கெஞ்ச யமனுயிர் பிடிக்குமுன் னுன்னுள்
அஞ்சி லொன்றைநீ ரறிகுவீர். (பஞ்ச)

உ, நரம்புடன் தசை தோலி யெலும்பொடு
மயிரும் ரோக மண்ணென் றறி
வருமே மூளையோ டமிழ்நீர் வேர்வையும்
இருநீர் விந்தொடு ஜலமதாம். (பஞ்ச)

௩, சோம்ப லஃதுடன் செயித்த உறக்கமும்
பசியுந் தாகமும் நெருப்பறி
திரும்ப லுடனே கொட்டாவி நடுக்கமும்
சோதியும் அசைவொடு காற்றதாம். (பஞ்ச)

௪, ஆசை பகிலொடு கோபங் கிருபையும்
பயமும் ஆகாய மிவையெல்லாம்
காசனு மிந்த ஹம்ஸா சொன்னசொற்
றாணி மாந்தர்கா ளறிவீரே. (பஞ்ச)

௯-வது-பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அந்தஞ்சிக் துங்கவேமா வந்தென் சிரசினி லன்புற
அந்தம் பதமே தந்தெனை யாள்வாய்-இன்னம்
சுமேருவாங் காமேனனின் நன்மேமய லாமேனஞ்சகி
மாமேனயருள் தேமேன வெளி மேயமேனகா மேனசெய்குவேன்

அநுபல்லவி.

மூலத்திரு அஹதானதில் வந்துற்றிடும் அலிபானது
பிர்தத்தாரொளி வாகியே தெளிவாய்—எங்கும்
மணியாய் மரகதமாய் மயில் வடிவாய் இத்திலாயதின்
ஒளியாயுறும் தெளிவாய்ப்பின் வெளியாய்வரும்குருநக்கபி
யீயானோர் கறைசேர்ஹா மீமானோர்
மணிமுடி ராஜர் மகராஜர் மனவாசர்
மறைதேசர் விசுவாசர் மயில்வேஷர்-உயர்
ஹாஷிம்குல காசிம்நபி. (அந்தஞ்)

சரணங்கள்.

௧. ஒளிவான வுஜூதே விழியா மெங்கும் நிரம்பியதின்
தெளிவேயுல கெங்கும்பிர காசம்-வரும்
ஆதமுறை நாதம்மறை வேதம்நிறை போதம்இம்
பூதம்பல ஜெகம்புகழ் நாதம்நபி பாதந்தா
வருவீரோ நிதமருள் தருவீரோ-அருள்
தங்கும்பொருள் மங்கும்மறை பொங்கும் சாலி
பிங்குலவ வெங்குங்குருவாய்ச் சங்கைசேர்
மங்குல் குடையிடும் நந்நபி. (அந்தஞ்)

௨. மண்விண்ணொடு தண்ணீருங்காற் றொற்றதீ-யாகாசம்
மங்கெக விடா வாழ்வைத்தனி லுயிர்-அதில்
உருவாகவே கருவாகவே மருவாகவே குருவாகவே
அருளாயுல கெங்குமொரு பொருளாகவே வருமாநபி
ஆதாரேனார் அருள்மது மூதாரேனார்-எங்கள்
சுத்தன்னருள் நித்தம்பரி சுத்தம்நபி
வித்தம்புயர் சித்தந்தனில் முத்தந்தரும்
மெத்தப்பலனுர் நந்நபி. (அந்தஞ்)

௩. முத்தோதுறை பச்சைப் பவனமதாய்வரு
முக்கடரின் மெய்ச்சுடராய் எங்கும்பிர காசம்-அதைக்

கண்டே பருகுவன்டே மெய்யின்டோர்முனம்
சென்றேறியே ஒன்றேயறி யானந்தத் தொண்டே
னெனைக் காத்தருள்புரி கேசகமி
மக்கப்பதி யானோர் இறையருள் சொர்க்கப்பதி யானோர்-பி
காடும்பயல் வாடுந்துய ரோடும்படி தேடுங்கமி [தம்
பாடும்பயல் ஹம்ஸாக்கருள். (அந்தல்)

௰-வது-பதம்-இராகம்-தேசிகதோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சமாதெளி தாராய் சமாதெளி தாராய்.

அநுபல்லவி.

ஜாயிருல்இஸ்ம் சகலத் துவமாய்ச்
சார்ந்தமுச் சுடரே. (சமாதெ)

சரணங்கள்.

௧. காமில்மு கம்மலெனுங்கமி
காட்சியை நோய்க்
கருவதுவாங் கமலையதிற்
கண்டிட அருளாய். (சமாதெ)

௨. முந்தவுயக் கூரிருளதில்
முக்கிரின் றேழ்னே
பிந்தவுமே கமிபாய்வந்து
பிரிந்தேனே தானே. (சமாதெ)

௩. பூரணத்தி னடிமுடியாய்ப்
பொக்கிஷத்தின் றேனே
காரணத்தின் காரணனே
கண்ணே கண்மணியே. (சமாதெ)

௭, பார்க்குமிடம் படைப்புமுதற்
பார்த்தெழுந் தோனே
காக்கும் தப்பே கருவில்யார்க்கும்
ஊக்கே மெய்ப்பொருளே. (சமான்)

௮, எவ்வுயிர்க்கும் விளக்கொளியாய்
எரிந்தமெய்ச்சுடரே
அவ்வுயிரில் யாதொருவ
னுதவித் தருள்வாய். (சமான்)

௯, வேதமெல்லா மோரெழுத்தாய்
விளங்கிநின் றோனே இந்த
வேதியன் ஹம்லைக் தன்னருள்
வேந்தனே தாராய். (சமான்)

௰௩-வது-பதம்-இராகம்-நீலாம்புரி-திரிசிரகதிதாளம்.

பல்லவி.

குன்னென்றசொற் குணமறிந்து
ஊமெவென்றதை யோது. (குன்)

அநுபல்லவி.

மன்னறப நபுசகு பகத் அறபறப்பகு
அன் அஜு மஹறுனைவயும்
அறிந்துளத்திற் றேடு. (குன்)

சரணங்கள்.

௧, கதிரொளி வீசியிலங்கும் காயகெள ளையினடுவிற்
சதிராடிப் பாடிவரும சற்குருவைத் தேடு. (குன்

௨, ஆயிரத்தெட் டிகழ்விரியும் அமார்புகழ் யீன்கலிமா
காயிலரசத் கனியாங் கருவெழுத் தைத்தேடு. (குன்)

௩, முச்சுடரு மோரலிபாய் முங்கிநின்ற தாத்தகனில்
அச்சுடரி லொன்றுய்வரும் அறபுகுபி யைத்தேடு. (குன்)

௪, ஆன்மநூ லாருமிதால் அறிவாயில்லா ஞானவர்
பாலகுரு கம்பிறருள் வருவார் கிதந்தேடி. (குன்)

௫, கொண்ட கோலம் இல்லாளென்பார் குருவதிக்கோங்காயில்
தொண்டன் நம்ச லெப்பை யென்போன்
தொடுத்தே கிதைப்பாரும். (குன்)

௧௨-வது-பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

தன்னை யறிவது யாதெடி மானே தன்
தலைவனை யறிவது என்னத்தா லெடி தேனே. (தன்

அநுபல்லவி.

தன்னை யறிவதில்லா முன்னே யறிவ தென்று
தாசிமே அபுல் காசிம்கர்பி
தங்கள் மறைப்படி செய்கு மோதினார். (தன்னை)

சரணங்கள்.

௧, மன்னறப பேச்சு என்னெடி மானே-இதின்
மறைநு வறியார்க் கென்னசொல்வே னெடிதேனே
பின்னேவரும் பகர் அறப நப்பரு என்றும்
பேசினர் பெரியோன் முகம்மதே
பெருமை படனிதை யறியவெவர்க்குமே. (தன்னை)

௨, கன்னலி னிடைபி லென்னெடி மானே-அங்கே
காண்பதற் கொன்றுமிலே காட்சியெ னெடி தேனே-கண்
ணன்னோமுன் வாதிக்கல்லோ தனதுபொருளறிவது
அடிய சிலைகளோ யறியார் கொடியவர்.
கொடிய பி லெழுன்னையிற் பிடிபு மாவர்கள். (தன்னை)

௩, முனமே முன்னுன்னை யடிமானே-நின்று
முன்னத்து மனே கஜென்மம் வெளியாமேனெடி தேனே
அன்று னதற்குமுன் னனேககால மெங்கிருந்தோம்
அந்த ரகசிய மறிந்த தெய்வமேடம்
அந்தத்தே பவர்மொழி தொடுத்தே கடந்துகொள் (தன்னை)

௪, அற்ப ஜலத்தி லென்னை யமைத்தோன்-எனைக்
கன்றா யிவ்வுருக்குங் கொடுத்தாதர வுடன் வளர்த்தோன்
கெர்ப்பக் குகையதனிற் கிடத்தி யமு தூட்டினவன்
அப்பனு முலகாளும் தப்பலன்
அஹதுநிலை சமதான பெரியவன். (தன்னை)

௫, இன்பந் தருமதி னுகர் வாழும்-எங்க
ளிறசூல் நன்னபி நாயகம் மெய்த்தோழினர் காளும்
அன்புகொண் டதன்படி யறைந்தோன் றீனவர்க்கெல்லாம்
வம்பனுமிந்த ஹம்சாலென் போன்சொல்
செம்புவி ஏறு வெண்பி ரானதரும். (தன்னை)

௧௬-வது-பதம்-இராகம்-ஸரஸாங்கி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹூவதற் கப்பால் என்னெடி-குருவறியாப்
பாவிகட் கென்ன கெதியெடி. (ஹூவ)

அநுபல்லவி.

கோவாய் மணியதாய் மௌனமுச் சுடாதாய் [ஹூவ
மறைந்த கன்சுல் மகுபியா நிறைந்தவான் பொருளேனும்.

சரணங்கள்.

௧, அலிபாமெழுந்த தென்னெடி-அதற்குமுன்னே
ஆதியிருநு மென்னெடி
கலிமாவில் பனு வென்னெடி-பகாவுமென்ன
கலிமாவின் ஹயாத் தென்னெடி-அழகொளிதருமொரு
வலியோ னருள்தரும் வடிவு நாத் திஸ்மதே
வந்த மௌனமணி மந்திர மோசை
சக்தி ஆகுல்கு தாசேதுய் தானவுயிர்
தான்தான் தனிகின வெளமன பினமுனைச் சொனதென்
திரியகை மணியுன தருள்வாச

சங்கை தங்குமக ராஜராஜர்கழி
நீக்க லானபடி செங்கன்மு கம்மதுவாம். (மலவாய்)

௨. தீனின் மறை வென்னெடி-தீனென்றதென்ன
தீனி லடைப்பு மென்னெடி
தௌஹீதின் மறை வென்னெடி-தனித்தநா மனில்லாம்
தனக்கும் வகையு மென்னெடி-திடமுட னருள்தரும்
தாசீனுன் திருசூ ஆதர் தயவார் மறை மொழியைத்
தீனு ரானவரெல் லோரு மேபதியத்
தீர்க்கமோதினைத் தாக்கும்பல னைத்தரத். (தான்)

௩, சமான தில்லதா னென்னெடி—இதின் சங்கெதியென்ன
சமான் வாய்தாறு மென்னெடி
சமான் கைகால்தா னென்னெடி-இதின்கல்புமென்ன
சமான் வயிறு மென்னெடி-இறையருள் தருமொரு
கோமா னக்கபிக்கிறை தூதானுன் வரிசிற் சொன்னான்
குருவாம் அன்னபியுக் திருவா யால்மொழிந்தார்
கூறினர்க ளிமாம் பாரில் கித்தாபுகளில். (தான்)

௪, கலிமாக் கெத்தனை பறவெடி-வுறுத் தெத்தனை
கலிமாப் பிறந்த தெங்கெடி
கலிமாச் சொன்ன தாரெடி-அது நமக்குக்
கனைத்த பறா லான தென்னெடி-குருவி லுருவாய்வரும்
அலியா அலரிதனை பறைந்தா ரதன்படியே
ஆரி பின்கவொலி யார்களுமே சொன்னார் [தான்
பாரில்நம் லாவெசான் னோன் படைத்தகம்பிறைமசொன்றுள்.

௫-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

காழுக்கீதமு ழுக்கோனைக் குட்சமெய்க்க யிருந்து
வழி விறக்குது சொல்வீர்.

அநுபல்லவி.

கொழுந்துவிட் டெரிகின்ற குகைக்குள் குன்னென்றோர் சத்
திறந்தவகை தானென்ன பீரே யெனக்குச் சொல்லும் [தம்
அன்ப ரிம்ப ரும்ப ரென்பரும்
நம்பி யடிதொழும் எம்பிரா னிறை
வந்த வதிஜய மிந்த வுலகினில்
அந்த முடன்சொல வெந்தங்காவு போதா. (தெழு)

சரணங்கள்.

௧. அல்ஹம் தென்றுரைத்த சொல்லைத் தாய்ப்பிரிந்து
ஈமைத் திருபத்தைத் தான தென்னகாண்
கல்பென றுரைப்ப தென்ன கமலபொற் பாதமென்ன
கலிமா நிலையு மென்னகாண்
கல்பில் நின்றொளிரும் மெய்ஞ்ஞானச்
சூட்சப் பொருளென்ன
சுல்தானன் னபிறவென் றுரைத்த
தெதுகாண் சொல்லும். (எழுத்)

௨. ஆலம் அறு வாஹென்ன ஆலமிதா லஜிஸாம்
ஆலம் இன்ஸானு மென்ன காண்
மூலப் பதியுமென்ன முடிவற்ற பொருளென்ன
மூஃமினி னாத்தான தென்ன காண்
மேலத்தெருவில் வாலக்குருவின்
வடிவதுமென்ன
மெய்யுள் வந்திலங்கும் ஐம்புலன்கள்
செய்குண மென்னகாண். (எழுத்)

௩. ஐம்பத்தோரா ரட்சரம் அடங்கியொன் றானதென்ன
அழியாப் பொருளு மென்ன காண்
இன்பந் தருங்கலிமா அவ்ஹாது அன்லாஇ லாகாவில்
எதைக்கண்டு சாட்சிசொன னீர்காண்
அன்பர் புகழுமெங்க ளருமது
நபிக்கடமை
வம்பான ஹம்சா சொல்விதற் கென்பால்
ஜவாபு சொல்லும். (எழுத்)

௰௭-வது-பதம்-இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மோன மௌன ஞான தியானம் செய்மனமே
முன்தபா நபியின்மேல்-முர்த்தலா நபியின்மேல்
முஜ்தபா நபியின்மேல்—மோன.

அநுபல்லவி.

தேமெழுதும் தீன்கலிமாத் தீபமுச்சுடராய் வந்தோர்
மாமேதைமை பேசும் பாறருள்-மறைநபி நாயகமேல்
நறைநபி நாயகமேல்-இறைநபி நாயகமேல். (மோன)

சரணங்கள்.

க, அம்பியான் தாபிதா வுடனே-அம்பியாள் காரிஜா வறிந்து
ஆதிநாதைத் தேடினீ மனமே-அல்லாகு மகிய மறிந்து
அல்லாகு காலி மன்னறிந்து-அல்லாகு ஷாஹீ தியறிந்து. ()

உ, ஹையுல் கையூ மாகவின்றோன்-கஃஹார் ஜப்பாருய் நிறைந்
தோன், மெய்யுள் வந்துறைந்தோன் ஆதிறசூல்-மக்கமது மூ
தரின்மேல், சொர்க்கமது மூதரின்மேல், ஹக்கன்மது மூதரின்
மேல்(மோன)

௩, குல்லயவ்மின் ஹுவ பீஷவுன் குதாயின வேதத் தின்படியே
அல்லும் பகலும் ஹம்சா சொன்னோன், ஆசர்நபி நாயகமேல்
முரசல்நபி நாயகமேல், குறைஷிநபி நாயகமேல். (மோன)

௰௮-வது-பதம்-இராகம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சுழிமுனை யதிந்தே சுகம்பெற நாடு
கல்தான் தஸ்கிர் கொளுமல் லருலத்தை தேடு—மே. (சுழி

அநுபல்லவி.

வழிபா டறிந்துகொண் டேபடியேற
வாசியுடன் கனியர நினைப் புடன் கூற
தெளிவான மூச்சுடர் தன்னிலே சேரு
திங்கள் முகம்மது நபிவரு வார்கள் பாரு. (வழி)

சரணங்கள்.

௧. ஆலமெல் லாம்படைத் தாள்கின்ற றஹுமான்
அவனன்றி மெவரொரு கெதியுண்டு மோகான்
மூலமா யெங்கும் முளைத்த சித்தவன்தான்
மூச்சிலே றொடிணங்கிநின் றாடிய பொருள்தான். (வழி)

௨. காலைக் கிருப்பது காமறி யோமே
நாயன்சொற் கட்டளை போனடப் போமே
மூளை யுருகுமப்பேச தார்துணை யாமே
முறுசல்க் காசர்வர்தால் ஜெயம்பெற லாமே. (வழி)

௩. அடிமுடி யில்லா அறைமெனும் பொருள்தான்
அறிந்தவர் திறந்திறந் திறக்திறந் திறந்தான்
படியீந்த விதைவெடுத் தோதும் ஹம்சாதான்
பகர்ந்தேன் அறிவாளர்க ளறிந்திடில் நலந்தான். (வழி)

௰௯-வது-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்செழுத் தானதிற் பிஞ்செழுத் தேன்னெடி.

அநுபல்லவி.

நெஞ்சி லிருந்த பஞ்சபூதம்-அதிற்
கொஞ்சுங் குயில்மொழி யோசீதம்
வஞ்ச மகற்றியெனக் கின்சொல் தருந்தரும
வள்ளல் நக்நபிபெறும் நாயகம்தாம் சொன்ன. (அஞ்)

சரணங்கள்.

௧. அல்ஹம் தெனும்புதய லான தறிந்தவர்
ஆமென் றதின்பொருளை யுமறிவார்-தவி
மாமென் றதின்பொருளை யுமறிவார்
கூவா யிலங்கிடும் கோஜா முகம்மது
கோமானர் நபியெனும் நாயகம்தாம் சொன்ன. (அஞ்)

௨. இஸ்மூல் லகுலமை யறியாதான் ஜாகிலாம்
இறையை யவனறி யானென் றோதினர்-ஆதி
மறையையு மவனறி யானென் றோதினர்
நறையே கமழும் பூங்காவன மக்காவினில்வாழ்
நந்திநக் நபியெனும் நாயகம்தாம் சொன்ன. (அஞ்)

௩. ஐம்பத்தோ ராட்சரம் நம்பிப் படித்திடார்க்
கின்ப மொருபொழுது மில்லையாம்-அவர்
துன்ப வினைகளுக்கோ ரெல்லையாம்
அன்போ டுரைத்தே னடிமை ஹம்சாவே யார்க்கும்
ஆலநக் நபியெனும் நாயகத்தின் சொற்போல். (அஞ்)

௰அ-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஹதானவன் வேத மதன்படி யன்னமே அஞ்சு மாறுமறிந்திட
மருமுக ரெனுமன்னர் சொன்னா ரெடி முன்னமே. (அஹ)

அநுபல்லவி.

ஜெகமீதினி லுள்ள முஸ்லிம்கள்
ஜெனனப் பதிசேர் அண்ணல்மு கம்மதே. (அஹ)

சரணங்கள்.

௧. ஈமான் தனிலே சொன்னார்களும் ஆறுகாரியமே
யிறையோன் சொன்ன கட்டளை

ஆமத்தயில் லாகி யுடனைகப் பாருமே
 ரூமின் தனமுள்ள முசிலீம்கள்
 முஸ்தபா நபிசொற்போல் நித்தியமும் நடப்பார்கள். (ஆ)

௨, கலிமாத் தொழுகை நோன்புடன் ஸக்காத் ஹஜ்ஜுமாய்க்
 காட்டினார் குரு ஆனிலே
சரியாம லதன்படி நடக்கவே யச்சமாய்
 வலிபோன் ஆதர் வள்ளல்மு கம்மதே
 வாசமுடன் மறைப் பாதைகொண் டோதினார். (அஹ)

௩, இறையோன் றனக்கிமான் கொண்டவாகள் யாருமே
 விதைக்கேட்டு நன்றாகவே
முறையான கலிமாவை மூச்சட னோதுமே
 குறையா மதிபோல்வளர் நந்நபி
 கூறினார் யாவர்க்கும் பாரில்ஹம் சாசொன்னேன். (அஹ)

௫௬-வது-பதம்-இராகம்-பியாக்கு-ஹிந்துஸ்தானிசௌதாதாளம்.

பல்லவி.

கலியுடன் மாவான தென்ன காயிலென் செய்யே
ஹா-ஹீ-ஹூ-ஹும்.

அநுபல்லவி.

கலிமாவே கதியே காட்டும் அருள் ஜோதியே
காட்சி தரும்தம் கூத்து நிதியே. (கலி)

சரணங்கள்.

௧, என்றமா தாபிதா எடுத்துரைத்த மந்திரமோ
 இறையருள் தருகுரு மந்திரமோ
 இல்லல்லா வென்ற மந்திரமோ
 கூறாதி லாஉ வ ஹூவோ-ஹா-ஹீ-ஹூ-ஹும். (கலி)

௨. பன்னிரண் டெழுத்திற் பதித்த மூன்றெழுத்தோ
பகருங் கலிமாவி னுயிரெழுத்தோ
உன்னும் யாகூவென னுந் திக்ருரு
வுறாதி அல்ஹம்தனுவோ-ஹா-ஹீ-ஹூ-ஹும். (கலி)

௩. ஆசையோ நினைவோ அழகுவெண் மணியோ
ஆவிக் கருவோ ஆடோ வுயிரோ
ஓசை தரும்கல் லொளியோ
வுடையோன் அன்பு நிலையே-ஹா-ஹீ-ஹூ-ஹும். (கலி)

௪. உடலோ ஹயாத்தோ வுவப்போ வுதிரமோ
வுணர்வோ குணமையோ என்குருவே
அடிமைஹறம் சாக்குறைப்பீர்
அருள்ஞானக் கண் திறப்பீர்-ஹா-ஹீ-ஹூ-ஹும். (கலி)

உ௰-வது-பதம்-இராகம்-லாவணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாவாவாடி கூவுக்கப் பாலேதேடி-அருள்
முப்பாலே நாடி-யொன்றை குப்பாகப்பாடி. (வாவா)

அநுபல்லவி.

பூவினுறை வாசம்போற் பொருந்தியெங்கும் நின்றதையே
பாவியென்போ லானவர்கள் பார்ப்பசரோ பட்சமுடன்
ஆவி யொடுங்குமுன்னே அஞ்சிலொன்றை நாடி-மனம்
செஞ்சி நித்தம்வாடி-யின்ற-தஞ்சமெனப் பாடி. (வாவா)

சரணங்கள்.

க. முத்திவழி யறியாமல் மூராஷிதின் கோல்க்க ளென்றே
புத்தியுடன் சொல்லுகிறாய் போகமுண்டோ பேதநெஞ்சே
குத்தா நக்கத் திட்டகுரு வட்டமென்ன போடி-யதை
விட்டுநிங்கே வாடி யென்றைத் திட்டமுடன் பாடி. (வாவா)

உ, பாக்கள் பலவிதமாய்ப் பஞ்சவர்ண மஞ்சதவாய்
மார்க்கந்தனில் விரிவாய் மனதுக்கிசைவா யென்மனமே
ஆர்க்கும் தெரிந்த அவ்வல்க்கலி மாலைத்தேடிக்
கருவெழுத்தை நாடி யுருவெழுத்தைப் பாடி. (வாவா)

௩, பாட்டைப் படித்ததனின் பலனறி யாபோ மனமே
காட்டினேன் ஹம்சாவுங் கண்டறிவா யென்மனமே
நாட்டினு மொன்றறி னலமறியார் காபிர்
ஐம்புல னறியார் காபிர் வந்த வழியறியார் காபிர். (வாவா)

உக-வது-பதம்-இராகம்-முஹாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹூவதற் கப்பாற் குருவே நீர்சொல்லும்
ஞானக்குடி யிதுதானே—வீணில் [ம்
மாவென்றும்,மணியென்றும்,நுக்கதென்றும், ஐனென்று
மருட்டா தென்னிடத் தானே. (ஹூ)

அநுபல்லவி.

மாவென்றும், ஐனென்றும், மதிப்புடன் சொல்வார்
மனுடர்கள் சிலர்தானே—சொல்ல
நாவினு மடங்கான் நாதத்தி னுறையான்
நம்பிக்கொள் வினைத்தானே. (ஹூ)

சரணங்கள்,

க, கூறும் வலம்புரிச் சக்கதி ஞைசையாம்
நாஅமு கம்மதியா—பதை
வேறு கண்டவர்கள் காதினில் விழுந்து
வெற்றிவோர் வாகாம், (ஹூ)

உ, தெளசின் மேலிருந்த தலைவனை யறியாத்
தடியர்கள் கெடுத்தானே—முன்னைச்

கடுகட னறமேதையும் ஹாமீ முகம்மதர்
காட்டிஞரிதைத் தானே. (ஹா)

௩, உணவதை வெறுத்து முயிர்நிலை யறிந்து
முணர்ந்துகொள் ளிடந் தானே—காசு
பணமென வெண்ணி ஹக்கனைத் துதியாக்
சல்பது மருள் தானே. (ஹா)

ஈமான் இசுலாத்தைப் பற்றியது.

உஉ-வது-பதம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அறிந்துகொள் ளுங்கள்-முஸ்லீம்களே (அறி)

அநுபல்லவி

அறைகிறேன் ஈமா னிஸ்லாமைந்து
மறையி னிறையவன் தயேதிஞன்
மன்னர் முகம்மது நபியுஞ்சொன்ஞர். (அறிந்)

சரணங்கள்.

௧, அறிவீர் ஈமந்து மில்லாகியாம்
அல்லா வொருவனென் றுற்கிறது
வெறியாய் வஹியாயிக்கத்தி யென்றல்
வேசமலக்குக ளுண்டென்பதும்
குறியாய்வ குத்பிகி யென்பனே க
குர்ஆனே வேதங்க ளுண்மை யென்றும்
தெரிந்து கல்வினி லறிந்தவர்கள்
தீர்ஞ ரஸலென் றிறஸூல் சொன்ஞர். (அறிந்)

௨, இன்னங்கேளும் வருஸ்லியாம்
ஏகவ னாக்க ளுண்மை யென்றும்
சொன்னேன் வல்லவ்வில் ஆதிரியாம்
குழும் மியாமநாட் கடைசி யென்றும்

பின்னை வருநன்மை தின்மை யிரண்டும்
பெரியோன் பரமென்றும் அறிவீ ரின்னம்
முன்னேறும் வேதங்கள் நாற்பதுடன்
முதுகி யறியுங்கள் முஸ்லிம்களே. (அறிக்)

௩, காக்கும் இஸ்லாத்தின் முதலாவது
கலிமா ஷஹாதத்து அவ்வலு தென்றால்
தீர்க்க முடனே யான்கண்டு சாட்சி
திடமாய்ச் சொல்லுவே னென்றோதல்
சேர்க்கும் அல்லா இலைப் பொருளை
ஜெகத்தில் வணக்கவே தகுமானவன்
பார்க்கும் இல்லல்லா அல்லாவென்றும்
பகர்ந்தே னிலைகளை யறிவீர்களே. (அறிக்)

௪, சேரும் இன்னமோர் அவ்வலாவாம்
கண்டு சாட்சியான் சொல்வே னென்றும்
காணும் அன்னமு கம்மதுறசூ
அல்லாவின் பொருளைப் பாரும்
வாழும் நம்மிறை தூதர்நபி
வரிசை முகம்மதென் றறிந்துளத்தில்
காணும் நாயகனைத் தொழுவோர்கட்கு
நபியின் ஷபாஅத்தென் றறிவீர்களே. (அறிக்)

௫, வருமே வயிக்கா முஸ்லலாத்தி
வணங்குத் தொழுகையைத் தொழுதிடவும்
தருமே வயித்தா இஸ்லெக்காத்தி
தருமமெனும் ஸக்காத் தெடுத் தளித்தல்
அருமா நபிசொலி றமலானியாம்
சொன்னார் முப்பதுநாள் நோன்பென்றும்
கருவாம் ஹஜ்ஜென்ப தைத்காவதாம்
காட்டினேன் ஹம்ஸா பாட்டிலேதான். (அறிக்)

ஈதரவின் பேணுதலைப்பற்றியது.

௨௧-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஈதரவைப் பேணும்-ஜனப்
பதிசேர லங்காணும்-தருல்.

அநுபல்லவி.

மரணங்கள் வந்திடு முன்மோச மாகிடும்
மாநிலத் தன்னோரே—அந்தத்
தருணங்க ளுமக்கொன்றும் செய்யவுங்கூடாது
தனியோனைத் தொழுதுகொள்வீர். (தருல்-ஈ)

சரணங்கள்,

௧, என்ன ருடம்பி லிருக்கும் பொழுதே
இறைவனைத் தொழுதுகொள்வீர்—கெட்ட
கஞ்சா வுடன் கள்ளாக்கு மஸ்திகளையும்
தூரு மென்று தள்ளிவிடுவீர். (தருல்-ஈ)

௨, ஆவி போகுமுன் அஞ்சியேலான் குணைத
பரிந்து வணங்கிக் கொள்வீர்—மஞ்சட்
காவலன் இராங்கட்டிக் கரமேடல்லாக் திரிக்கானும்
ஹாசகனைத் தொழுதுகொள்வீர். (தருல்-ஈ)

௩, தொழுகையை விட்டிடுக் தாட்டுந்தன் களுக்குச்செய்
துன்ப மனுதனிக்கிகள்—பாவி
அழுகை நரகத்தில் மெழுகுபோ லுருகுவார்
அனியாய மென்னசொல்லியன். (தருல்-ஈ)

௪, கள்ளுச் சாராய்க் கலந்து குடிக்கும்
கசடர்கள் தங்களுக்கு—அவர்கள்

முன்னெல்லாம் வெந்து முழுதுமே சாம்பலாய்
மோசத்தி லாவரே. (நருல்-வ.)

௭, பஞ்சபூதங்கள்செய் அஞ்சின் குணங்களைப்
பாரி லறியார்க்கு—காலைத்
துஞ்ச வதைத்து நமனுயிர் வாங்குவான்
தொலைய சேசேகனும். (நருல்-வ.)

௮, பாவிகட் காயிரம் புத்தி சொன்னாலும்
படைத்தோனை வணங்கார்கள்—எமன்
கோவினை செய்யும் பொழுதல்லோ நினைப்பார்கள்
நீசர்கட் கென்னசொல்வேன். (நருல்-வ.)

௯, சொல்லச் சொல்லச்சனை வாராதுகாண்
சன்னத் ஜமா அத்துக் கல்லாது—மற்ற
வெல்லா மெழுபத்தி ரண்டு கூட்ட மிப்படி
யானார்கள் கால்சறுகி. (நருல்-வ.)

௰, முத்தி யுதித்திடு மூஸ்தபா நக்கபி
முறையான மார்க்கந் தன்னைச்—சொன்னேன்
பத்தியொடு முகம்மது ஹம்சாலெப்பை
புத்தியென் றறிந்து கொள்வீர். (நருல்)

உ௪-வது-பதம்-இராகம்-ஸஹானா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தங்கா தங்கமழ்வீசும் பரிபூரண காசிமே
கா-ஹா-யா-ஐன்-சாதெனும் நபியே
கருணை புரிந்தருள் ஹாமீமே.

அநுபல்லவி.

மூர்த்த ராக்கத் திருநாம் அலியாய்வரும்
முத்தொடு பச்சை பவளமதாய்ப்
பிறந்த மயில்வடி வாக நக்கினமாம்
பொங்கிய முழுமணி மருமுதாம். (கந்தம்)

சரணங்கள்.

க, மூச்சுடர் வட்டமே சக்கர மாகியே
மூலக் கொளுச்சின் காசனத்தில்
அச்சுடர் வட்டத் திருந்தவனைத் தொழு
யாதி வசித்தப் பாருலகில்
உச்சியின் மேழு யுலாவி வரும்மொரு
ஊசி முனைத்திரு வாசலிலே
வச்ச பொருளை யுகதெரிந் தோதிட
வருவீர் குணா குடி யருள் காதா. (கந்தம்)

உ, கட்டு வடிவினில் வளைந்தநாம் வெள்ளை
சடிவு தலங்கும் விரிவகை
மட்டு வடக்கா வொளிவு மக்காமன்
மருமூத்தகிய கண்ணுடி
விட்ட நிறம் சுழு பாவது நீலம்
விளங்கிய வேதப் பொருளாதி
இட்ட யிருந்த அரூப சுரூப
நிமான மறைத்தின மறவாதே. (கந்தம்)

ஙு, சூத்ர அக்கத்தொடு குருவருள் சக்கர
சூக்ஷமியின் வட்டக் குருவடிவைச்
சித்தத்தினி லெற்றித் தன்யே நித்தம்
சேவித் தானுமட பொரு ளறிவாள்
சுத்திச் சுத்திக் கமல மீதினையடைக்
கண்டேன் முதலிதின் கோலமென்றே
முத்திப் பொருளறி பாக்கள விலுமவர்
மூஸ்லிக்க லொருங்கை சொன்னேன். (கந்தம்)

உ௯-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சினி லொன்றை யருள்வாய்
அநாதாரணா-ஆதாரணா-சமதாரணா வுணா. (அஞ்)

அநுபல்லவி

அஞ்ஞானி லென்றருள் மெஞ்ஞிஷ்டியா னஞ்செய
அருமைத்தவ-மொருமைப்பொருள்
குருமெய்த்திடம்-பிரகாசநல். (அஞ்ஞா)

சரணங்கள்.

௧, அவ்வலில் அஹதாய் நின்றோனே-அருமதா மும்மதாய்
இவ்வுலகெல்லாம் நிறைந்தோனே
கௌவு [illegible] ரும்
துல்வுமைம்பொறிக ளானோனே
பௌவஞ்சூழுல கெல்லாம் படைத்தவா
பார்வை கேள்வி பேச் சேழுகி யத்துடன்
செவ்வை அல்ஹம்து லில்லாகி யென்றவா
செறியுந் திருமறைதான் இனிதுறையும் பொருளினையுன்
[illegible]ருள் (அஞ்)

௨, தந்தையுந் தாயு மசனேனோ-தன்னந் தனிப்பொருளதாய்
முந்தவு மிருளாய் நின்றோனே
சிந்தையுட் சிறந்த வாசனே-சார்போர் காரோரும்புகழ்
வுந்திவி அஜித்த ராஜனே
வந்தனும் மாறு லௌலாமா முல்கிமா
வளருமுத் மாவும் ஜாலியா மஜுலியா
விந்தை காமிலா தன்னிலிருப்பமாய்
வருவா யருள் புரிவாய்நிதம்-குருவாரிதரு ஜுல்சொல்கவி (அ)

௩, ஜென்மத்திற் சிறப்புமீக் தோனே-ஷஹாதத்தாக் கலிமாவில்
அன்னுக்குள் அறிவாய்நின் றோனே
என்னுக்கு விளங்கும் நேசனே-எங்குநிறைந்த வஸ்துவாய்
குன்னுக்குள் ஐனுமா னோனே
தன்னுக்குட்டன தாகவுறைந்திடு
தம்பா மெய்ப்பா கற்பா ஞனவா
கண்ணுள்குள் மெனியானிய முன்னவா
ககனேர்புக ழுக்ஷமகிழ் தருமாகவி மதுமுதர்சொல் (அ)

௮, ஆவியின் கருவாய் நிறைந்தோனை- அண்டபிண்டமுழு தெவ்
கூவிநாம் கிரப்பமதானேனை (மெய்ஞ்ஞே
பாவி யென்பிழையைப் பொறுப்போனை-படிமீதி லிசைபுகழ்
நாவிலுமடங்கா நாதனை
கூவி யைம்புலனும் பொறியுமொன்றாய்க்
குருவழித்திலாப் பாவியானனதால்
நோவினை படாமல் ஹம்ஸாக்குன்றன்
நேசங்கவி-வாசகப்[illegible]ருள்-ரசனித்தத்-தாசன்றனைக். (கஞ்சி)

௨-[illegible]து-பதம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

[illegible]அறிவீர் முகம்மது நபிக்குப் பதினோம்
[illegible]டையாளம் பாரில். (அறிவீர்)

அநுபல்லவி

தெ[illegible]யார் முகம்மதர்க் கடியுந் தோயாது
திரு[illegible]ற் சாய்கை யில்லை. (அறிவீர்)

சரணங்கள்

௧, [illegible]திவசம் கவிமுடி அறாவின்மேற்
பாதம் தருக்க முலைவயிற்
தெரிபாக முன்கண்ட பார்வையது போற்
பின்னுமே காணும். (அறிவீர்)

௨, மருமதர் கமிலை மண்பூச் செவையும்
மனார்த்திடா காதாரம்
தருமானதல் மேகம் குடைகவிழ்த்திடுக்
காறைகள் வயிக்கே, (அறிவீர்)

௩, பெரியோச வைசிருப் பாதம் சண்டையும்
புளியிற் வண்டேட சில்லை

சரியாக மெய்சிர மெனிரண்டையுங்
கண்டுபின் டோயில்லை. (அறிவீர்)

௩, புவிமீதினில் மலஜலங்கள் மனுடர்
கண்டது மில்லைத்
தாயிலாடை தன்னை யொருபொழுதினுங்
களைந்தது மில்லை. (அறிவீர்)

௪, ஜெகமீதினில் சகரோமம் தமக்கு
வளர்ந்தது மில்லை
அகமான இக்ஷீபாக [illegible]
மறந்தது மில்லை. (அறிவீர்)

௫, காதலுதிகல் ஆரி யென்றிடை
சமழும் ராஜாமிந்த
வேதியன் ஹம்ஸாக் கவர்திருப்
பாதன் மலராம். (அறிவீர்)

௨௭-வது-பதம்-இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூக்கம் தெளிந்திடுவாய்—உன்னித்தினை
நோக்க மறிந்திடுவாய்.

அநுபல்லவி.

ஆர்க்குங் கருவமைந்துக் காக்கும் ஹக்கைக் குறித்துப்
பார்க்கவே மனதினைத்து அனுதினமும். (தூக்கம்)

சரணங்கள்.

௧, காணும் ஷரீ அத்துடன் கனத்த தரீக்கத்தையுமே
பூணும் ஹகீக்கத் மஹரிபா இவையறிந்து. (தூக்கம்)

௨, பாரும் பதுல் வாஜிபு பகரும் சுன்னத் மூஸ்தஹப்
ஆரு மறிந்து நடக்கவே அனுதினமும்-உன் கண்ணில். (தூக்கம்)

௩, அல்லும் பகலுமற்ற வெல்லை யறிந்துசத்தே
நிலைத் திறந்து நித்தரும் உன்னுக்குள் நீயே யுன்கண்ணில் ()

௪, சத்தன் முகாசிதாவும் கனத்த முறைக்கயாவும்
நித்தக்கனி மாப்பொருளும் அறிந்துமுன்னுள். (அக்கர்)

௫, வலினைக் குறைத்து மூன்றன் னுடலை வெளியனைத்து
ஆணிக்கனி மாப்பிடித்தே பனுதினமு முன்கண்ணில்வருந் ()

௬, ஆதி யருள் கிடைக்கும் ஜோதி யுணர்ந்தவர்க்கு
வேதியன் ஹமன சொன்னசொல் இதையறிந்து, (அக்கம்)

௨௮-வது-பதம்-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பாருமென்றன் கோலத் தஞ்சம்
ன்கல் மருமியா-பார்-பார்.

அநுபல்லவி.

சேரும் சஜாதிலே வெரமே உதூமதிலே
நாறமு கம்மதியா-பார்-பார். (பாரும்)

சரணங்கள்.

௧, ஆதிக்க வாசமே யோமிம்பர காசமே
வேடிக்கை யாசனத்தில்-பார்-பார். (பாரும்)

௨, ஐவேட ராஜிருர் அனைத்தும் யாமிருர்
மெய்வேட ராவனைப்-பார்-பார். (பாரும்)

௩, ஆரா தாத்திலே பாராய் சாத்துலே
ஜோதி மூலத்திலே-பார்-பார். (பாரும்)

௪, என்று மிருப்பவன் என்னுக்கு ளானவன்
இன்றும் நமக்கா சொன்னவன-பார்-பார். (பாரும்)

௨௯-வது-பதம்-இராகம்-முஹாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐம்பத்தோ ரட்சரத்தி னுள்ளே
அடக்கும்வட்டச் சூட்சமோ ரலிபு னாலுக்குள்ளே. (ஐம்)

அநுபல்லவி.

நம்பினோர்க் கின்பஞான போதம்-தரும்
நவின்றமுச் சுடரில்வந்த தீபமைந்து பூதம். (ஐம்)

சரணங்கள்.

௧, லாஇலாக இல்லல்லா வென்றோது-நம்பி
லாமவு ஜூத இல்லல்லாவை நாட்டமுடன் தேடி
ஓய்வில்லாமல் உந்தியின் கீழ்நாடு-நின்றே
யுதித்தெழுந்தவழி முனை யுவந்தனித்தல் கூடு. (ஐம்)

௨, எழுவாச லேகுவி மறைந்து-சென்றே
யிருக்குமப் புறத்திலே யிலங்குமே தெளிந்து
வாழும் வாசல் மூலமே யிருந்து-வந்த
வடிவு சக்கிரத்தை கமல ரூபநாத விந்து. (ஐம்)

௩, சூன்னெழுந்த ஹாப்புதாத்து மானேன்-எங்கும்
சூதித்தெழும்பும் சூன்யக் கூனென்ற மொழியானேன்
தன்னொளியிற் றன்றரித்த தானேன்-எங்கும்
தானே தானே தானேறப்பில் ஆலமீனு மானேன். (ஐம்)

௪, அலிபமீத அக்கத்து மூன்றுமாகி-யந்த
அட்சரந் தழித்து லாமலிபு மூலமேவி
மெலிவில்லா தானு மீமுமாகி யார்க்கு
மெய்யுள் வந்துறைந்த தம்மென் னட்சரமுமாகி. (ஐம்)

௫, மூலமா மெய்ப்படைப்பு மானேன்-வந்த
முத்து பச்சை ரத்நமோதி முப்பொருளா னேன்
கோல மெல்லுயிர்க்கு மேற்பு மானே-னித்தப்
பாலன் ஹம்ஸாவெப்பை பிழையும் பொறுப்போன். (ஐம்)

௬௰-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தன்னை யறிவதில் முன்னே யறிவதைத்
தயவா யெனமுன் சொல்வாய்-உன். (தன்)

அநுபல்லவி.

அன்னை வயிற்றினி லாதரித்தே யென்னை
யாறுதலைச்சொல்லித் தேற்றினேன்-அவன்
தன்னை [illegible] என்ன மறியேடா
தா[illegible]னை தானே தானெனவெங்குந் தானாய் நின்றவன். (தன்)

சரணங்கள்.

௧. ஆதிய னாதியும் வேத மகிமையும்
ஆரவி வாரிக்கப் பாரிலே-வரும்
சோதியா யெங்கும் சுரூபம தாகியே
சூட்ச சூட்சமெங்கும் சூட்சப்பொரு ளாகிநின்ற. (தன்)

௨. அலிபொடு லாமும் அஹதாஹே மீமையும்
ஆணதோர் தாலில் அழகாக்கினேன்-எங்கும்
கலியுடன் மாவுங் கலந்துயிர் சிவனுக்
கருவாய்க் குருவா யெங்கு முருவா யொன்றாய் நின்றவன்.

௩. ஓசையுட னோர்நுக்கத் தெழுகான் கச்சரமாய்
உருச்செய் தென்னைவெளி யாக்கினேன்-இந்தத்
தாசனமைப் லாக்குனதருள் தாராய்முகம் பாராயோ
தஞ்சம் தஞ்ச முன்றன் தஞ்சமெனை ரட்சித்தருள். (தன்)

௬௧-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கப்படி யைக்கொகுத்துந் தொழுவாய்,எங்கள்
மன்னர் யாறசூல் சொன்ன. (மார்க்கப்)

அநுபல்லவி

ஆர்க்கு மறைத்தார்நபி பார்க்கக் குருஆன் ஷரீபில்
தீர்க்க முடனறிந்து தினமுநாம் மிறைவனை. (மார்க்)

சரணங்கள்.

௧. அஞ்சொருத்தும் வணக்கார் நெஞ்சினி லிருளாம்
அதபுடன் ஷறஹுறைதை யெடுத்தவர்க் கருளாம்
பிஞ்செழுத்ததே அல்ஹம் தானதின் பொருளாம்
பெரியவன் திருமுகம்மதேயார்க்குந் துருவாம். (மார்க்)

௨. நோவினை படும்பொழு தாரையுங் காணுமோ
கொடிக்குன் னெமனுயிரைப் பிடிக்கவுந் தோணுமோ
தீவினை பலதும்வந் தேயும்மைச் சூழுமே
திசையெல்லா மொருகுடை யாண்டாலுங் காண் நம்மள்.(மா)

௩. ஆசைகொண் டைவர்நம்மை யலைந்திடச் செய்கிறார்
காசு பணமென்றே கவலை விளைத்திடுவார்
நீசவெமன்வந் துயிர்மோசப் படுத்துவார்
தாசன் ஹும்மாலே சொன்னேன் தனியேயனை வணங்குவீர்.()

௧௨-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்த வழி யறிவாய்-எல்லாம்
பொய்-பொய்-பொய்பொய்-நீ (வந்தவழி)

அநுபல்லவி.

இந்தருத் தங்கிய மாமதி நூநகர்
அப்துல்லா புத்திர ரகுமதர்சொல்
இந்தையி லோதுந் தியான மொன்றும்-நீ
செய்-செய்-செய்-செய்-நீ. (வந்தவ)

சரணங்கள்,

௧. குன்னெழுத் தருள்கூவுன் குயின்மொழி
கூறும் வலம்புரி யச்சாமே

கூவுக் கப்பாலே தெளிந்தவர்க் கேயருள்
மெய்-மெய்-மெய்-மெய்-நீ. (வந்தவ)

௨, கற்ப நிலையறிந் தெண்ணின வர்க்கென்ன
கஞ்சாவுங் கள்ளு மாக்குங் காண்
சொற்பிரட் டால்வெகு ஜாலங்கள் செய்வோரைத்
தள்-தள்-தள்-தள்-நீ. (வந்தவ)

௩, புந்தி யுடனொரு சந்திதிலை நீ
நிலைத்தனு தினமவ னடிதொழுவே
அந்தர மேறி யிறங்கிவந் தோர்சொன்ன
சொல்-சொல்-சொல்-சொல்-நீ. (வந்தவ)

௪, அண்டமும் பிண்டமு மடிமுடி நடுவிலும்
ஆனதோ ரகுமதென் றச்சரமே
தொண்டனும் ஹம்ஸாவென் போனதை விண்டனன்
பார்-பார்-பார்-பார்-நீ. (வந்தவ)

௩௯-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தந்தன் ஜடலமதிற் றரித்த பங்கஜைத்
தாவி மாந்தர்கா ணறிவீரே. (தந்தன்)

அநுபல்லவி.

அந்த முடனே தாய் பங்கைக்கேள்-நம்முன்
அழகு-தசைரோமம்-உதிரந்தோல். (தந்தன்)

சரணங்கள்.

௧, தந்தைபங் கதுநாம் வெண்புசெளவு
தரித்தமூளை யுமென் றேகீயதி. (தந்தன்)

௨, மலக்கின்பங் கைக்கேள் நெருப்புமண் தண்ணீர்
மனமைகாற் றுத்தியா காசம். (தந்தன்)

௩, அறிவுட னினைவு வுணர்வு புத்தியும்
அறைந்தேன் ஞானாவிபங் கென்றே. (தந்தன்)

௪, பார்வைகேள் வியும்பேச்சு மூச்சுடன்
பகரும்ஆ றதின்பங்க தாமே. (தத்தன்)

௫, காணும்ஆ றுடன்ஆ றானிரண்டும்
சத்தன்பல் காரும்ஹம் ஸாசொன்னேன். (சுத்தன்)

௧௮-வது-பதம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பாருக் கொழுகையின் விந்தைப்
பாங்குட னுரைக்குகிறேன்.

அநுபல்லவி.

ஆருங்கண் டதன்படியே
அமல்கள்செய் யவுங் கடனே
சேரும் சுஜூ தானதிலே
செப்பினேன் மானுடரே. (பாருக்)

சரணங்கள்.

௧, சபுறாதி நிறமும் வெள்ளைச்
சூட்சம ஷரீஅத் மூகம்மத்
அபுவர் மசூபக்கர் ஆகறு
வூண செகப்புத் தரீக்கத். (பாருக்)

௨, அஸிவாம் அசர் நிறமும் பச்சை
அருள் ஹக்கீக்கத் துமறுகத்தாய்
செறிவா மகரிபு கறுப்பாம்
செப்பிதிரு வுதுமா னென்றறி. (பாருக்)

௩, நிகரில்லா இஷா வின்னிறம்
நீலம் சூபியத் தவியசர்
அகலர்களது மேயறியச்
சாத்திசேன் ஹம்ஸா வாசேனே. (பாருக்)

சரணங்கள்.

௧, காதமாமணி வேதாரம்கவ நீகாரம்கபி-யெனக்
காதாவுதக் காளும் ஆதாரம் போதாரம் கபி-எடி. (அன்ன)

௨, அம்பியாக்களில் முன்புதித்திடும் அருமதானவர்-வந்தே
யன்பு செய்திடத் தம்பமென்றுநா னம்பினேன்கெதி-எடி. (அ

௩, மக்கமாநக ரெக்கமேவ புகழும் சொர்க்க ராஜனைக் காண
இக்கவியைப் படிக்கும் ஹம்ஸாலெப்பைக் கென்செய்வாயே.

௩௮-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமே அஷ்டஹுதவடி-வதின்பொருளை
யறிந்தே யீமானகொள் நீயெடி. (அன்)

அநுபல்லவி.

முன்னே யிருளி லிருந்து முச்சுடர் தனிற்றெளிந்து
பின்னே யுருவா யெழுந்தோர் பேசினார் ஷஹாதத்தினில். (அ)

சரணங்கள்.

௧, கலிமாத் தொழுகை நோன்புடன்-ஸக்காத்து ஹஜ்ஜு-ம்
கண்டதின்படி நடக்கவும்
ஒலிமாருல்மாக்கள் சொன்னதும்-அறிந்துகல்பில்
உறுதிகொண் டீமான் கொள்ளவும்
புலிமா னூடும் பொட்டைகள் பேசுந்துரை ராஜரெங்கள்
அலிமா னலர்மொழிந்தார் அருமறிந் தேநடக்க. (அன்)

௨, அங்கமே கலிமா வானதும்-அதற்கு
ஐம்புலன் களும்பொறிக ளானதும்
எங்களுக் குள்வந் துறைந்ததும்-எழுநான்கொன்றில்
எங்குமே நிரப்ப மானதும்.
திங்கள்வடி வானகபி தின்பயிர் விளைத்தகபி
சங்கைமகு மூதுகபி சாற்றிநு றறிந்துகொள்வாய். (அன்)

௫. முழுக்கு விதிக்குமுன் முழுக்கை-முறித்திடவும்
மூர்சுடன் கலிமா வோதவும்
புழுக்கைக் குணமற் றிடவும்-கலைபக்கழுகி
பழுக்கைத் துடைத்துக் கொள்ளவும்
பழுக்கக் கலிமா வூதிப் பாயுக்கிலை யைக்குறைத்துச்
சுத்திருமனி யுறிய வழிசொன்னார்ஹும் லாவுஞ்சொன்னேன். ()

௧௧-வது-பதம்-இராகம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லுநீ கலிமா—பருலறிந்து
அல்லும் பகலுமாய்ச். (சொ)

அநுபல்லவி.

அல்லா வொருவனை அஞ்சிப் பயந்தே நெஞ்சில்
சல்லல்லா வானகழி சாதாத் திறகுல்லேபிற். (சொல்)

சரணங்கள்.

௧. வைம்மின் பிரகாசராய்ச்-சர்வராய் ஆலமுந
குல்லூ கம்மதராய்
லம்ஹும் குறைவியராய்-வருமுன்னவி
லாகவ மயில்வேஷராய்
ஜும்சு நம்சுடன் மத்து சத்து ச்க்கூ லக்கத்தாய்
குமுசு கூடினை மூஸ்த பாமூர்த்த லாஹபிமேற். (சொல்)

௨. கலிமாவின் பொருளாம்-காயிலைத் தேடிக்
கண்டுகொள் திறமாம்
அலிபின் மாதிஸாரம்-அறைந்தார் முன்னே
ஆர்க்குந் தெரிந்திடவாம்
ஒலியார் குதுபுகளுக் குயர்ந்தோர் கல்ந்திர் கௌதுல்
வருலம் பேரால கழிமக ராஜரின்மேற். (சொல்)

௩. லல்லிகன் டிடுவீர்-யாறதுல் சொன்ன
சொல்லை கம்பீவிர

நல்லோரை நாடுவீர்-நபிகள்சிரோ
மணியைநீர் தேடுவீர்
எல்லோர்க் குபகாரரா யிலங்கு மகுமூதனைப்
புல்லன் றம்லா நித்யம் புகழுமு கம்மதர்மேற். (சொல்)

௪௭-வது-பதம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தியா னந்தத்தை நாடு—றசூல்
நபினப்பொற் பாதந்தேடு மனமே. (நந்தி)

அநுபல்லவி.

சிந்தையி லெண்ணிப்பார் ஜென்மமிக் கூடு
செத்தவுடனுன்னைப் புதைப்பது பேய்க்காடு. (நந்தி)

சரணங்கள்.

௧, கெட்டியுடன் லாஇலாக தனைப்பாரு
கேளும் இல்லல்லா வென்றசொல் வினிற்றேறு
மட்டிகட் காயிரஞ் சொன்னாலும் வேறு
மார்க்கப் படிவாரா னாந் தொகுத்தினிற் சேரு. (நந்தி)

௨, இனமான தாய்தந்தை பிள்ளை யுடன்சொத்தும்
இருந்தாலு மென்னடா வணக்கதி லெத்தும்
ஜெனங்க ளெல்லாங் காசு பணத்துக்காய்ச் சுற்றும்
செத்த வுடனேநாய் நரிக்கிரை முற்றும். (நந்தி)

௩, முத்திதரும் பேசாத மந்திரந் தேடு
மூச்சுடன் கலிமா நினைவுகொண் டிருப்போடு
வெற்றி யுடையுமுன்ற னிருதயக்கூடு-பார்-பார்
விளைார மிதையறி யார்க்கெல்லாங் கேடு. (நந்தி)

௪, ஐம்புலன் களைநீ யடக்கியா சானு
ஆதி தனைத்தொழு தேதுஆக் கேளு

இன்ப முடனே ஹம்சா சொன்னதைப் பாரு-நித்தியம்
எடுத்ததன் படிநடந் தோர்க்கருள் சேரும். (நித்தி)

௪௧-வது-பதம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாவி நபுசே-பாவி நபுசே-பாவி நபுசே
பாதகம் செய்வாயோநீ. (பாவி)

அநுபல்லவி.

பாவிக ளனேகம் பாதவிப் பார்மகு வுறிலே
நோவினை தனக்கஞ்சி நிதமுமெண் ணபுசே. (பாவி)

சரணங்கள்.

௧, ஞானமு கம்மதென்ற கோலமே நீயானதால்
வேறு பதித்தி நாயினிற் பேர்பெறான் நபுசே. (பாவி)

௨, அன்னை வயிற்றினி லன்னை யுமைத் திரணக்கொடுத்தோன்
சொன்ன படி மாறுமற் கஹாக்துசெய் நபுசே. (பாவி)

௩, வாசக் கமழும்வள்ள லிறசூல்மார்க்கப் படியே
நேச முடன்ஹம்ஸா சொன்னேன் னிதமுந் தொழுதுகொள். ()

௪௨-வது-பதம்-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

குருவா மெடி மனமே—குதாவின் றசூ
லாமேமெடி தினமே.

அநுபல்லவி.

குருவாமுகம்ம தார்க்குள் குல்ஹமவரொளி வாமெடி
கருவாக வந்தோர் தாமெடி நம்பிறசூல். (குருவா)

சரணங்கள்.

௧, நூறுமு-கம்மதென்ற நாயகம் கம்மதெடி
காதினில் நம்மைக் காப்போமெடி-நம்பிறசூல். (குருவா)

௨, வாலசொரூபமதாய் வந்தோர்முகம்மதெடி
மூலமுச் சுடருமெடி நம்பிறசூல். (குருவா)

௩, ஜாதி குறைஷிகுலச் சங்கைமுகம்மதெடி
வேதிய ரபுபக்க ருருவெடி-நம்பிறசூல். (குருவா)

௪, ஹாஷிம கிளையுதித்த யாசீன் முகம்மதெடி
நேசந் தருவார்ஹும் ஸாவுக்கெடி-நம்பிறசூல். (குருவா)

௪௬-வது-பதம்-இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காரணக் கடலாமேனோர் கௌதுல்லகுல மாமெடி
காஜாமுகி யித்தீனெனது சற்குருவு மாமெடி. (கார)

அநுபல்லவி.

கண்டகண் டவர்கட்கரும தண்டிடச்செய் நாதரெங்கள்
மண்டலங் காயக் கௌசைனி நின்றவிளை யாடுஞ்சொந்த. ( )

சரணங்கள்.

௧, காத்துக்குள் திரண்டமுத்தாய் வந்தோ ராமெடி-யருள்
தோத்திரம் பலதுங் காட்டுந் தஸ்த கீரெடி
தம்பமென நம்பினவர்க் கன்புசெய்யு மின்பமெங்கள்
முன்புதித்த முஸ்தபாதம் முத்திரைப் பேராய்வந்த. (கார)

௨, தாயைக்கொல்ல வந்தவின்னைக் கெர்ப்பமீ திருந்தவர்கள்
பாயவே யதிரண்டு துண்டாகின தெடி-பின்னும்
தங்கள்முன் னிருந்தகர்ப்பந் தன்னிலேதான் போய்நுழைந்து
எங்கும்புகழ் கீர்த்திபெற்ற சங்கைமுகியித்தீனெடி. (கார)

௩, பிடியி லுண்டபிள்ளை சன்னியாசிகுடலி லிருந்தே-வெளியிற்
பிறிவா வழைத்த பெருங்காரணராமெடி.
கடலிற் கவிழ்ந்தவங்கந் தனையுமழைத் தோரெடி.
அடிமைமஹம் ஸாவுக்கே வந்தபீடைமை யகற்று வாரெடி. (கா)

௪௨-வது-பதம்-இராகம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வான்றங்குமிருஞ்ஜிலே மகராஜர் நர்கபி-இறையவனோடொ
மகிழ்ந்து பேசினர் புகழ்ந்தவ் விரவிலே-ரகசியம்
மகிழ்ந்து பேசினர் புகழ்ந்தவ் விரவிலே-துரைராஜர்நக்கபி
மகிழ்ந்து பேசினர் புகழ்ந்தவ் விரவிலே.

அநுபல்லவி.

தென்பொருந்திரு மதின மாநகர்
தேசமேனுயர் தீன்பயிர் விளைத்த
திங்களாம் வருந்-தங்களா மருள்
மங்களாகரச்-சங்கைமுகம்மதர். (வான்)

சரணங்கள்.

௧. அமரர்கதி தங்களை யழைக்க
ஆண்டவன் கட்டளையின்படி
குமரர்கபி முன்வந்து ஜிபுரீல்
கோமான் சலாம்சொன்று னெனச்சொல்லச்
சமரர்கபி சபாமறு வாவென்னுந்
தலத்திலிருந் தேகவுங்கட்டளை
சந்திரன்பணி,யிந்திரர்புகழ்
சுந்தரஞ்செறி,சங்கைமுகம்மதர். (வான்)

௨. வல்லோனருள்மீக் காயி லானவர்
வடிவாமயில் வேஷகபி தங்களை
நல்லான்புறக் கானதின் முதலில்
கபினையெடுத் தேந்திய வைக்கவும்
சொல்அஞ்ஜிபு ரீலவர் கையினுற்
குழங்குபா வாசலேழ் பூட்டினர்
துங்காரம்ஜெய,சிங்காரமணி
பங்கமாமுடி,தங்குமுகம்மதர். (வான்)

௩. பூட்டினருடனேபுறக் காணது
புகழுமீறை வன்சமு கம்மேமகக்

காட்டிவைத் தல்மு கத்திசுப் பள்ளியிற்
  கத்தனைத்தொழு தார்களெல் லோருமே
மேட்டிமையுடன் காதகபிகளும்
  எண்ணையும்பரி தான மலக்குடன்
    வந்திட்டா ரங்கு,சென்றிட்டா ரருள்
    தந்திட்டார்மெய்க,மழ்ந்திட்டார்முகம்மதர். (வான்)

ச, ஆதியொருவ னைத்தொழுத பின்னர்
  அண்ணல்நபிக் குர்சிபு சீல்சொன்னார்
வேதமேமேனிப் படியேறு மென
  விண்டனர் நபிசென்றன ரறுவிற்
போதமாய்ப்பல ரகசியங்கள் பேசிப்
  பூவினிலைக்த புண்ணியர் ஹம்சாவி
    ஞாராம் நவரீதார மிறை
    அதாரமரு,மூதுமு கம்மதர். (வான்)

சரு-வது-பதம்-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தநேரமே வருவீரையா—பையல்மீதிற்
சிந்தை யிரங்கிக் காரையா—பையல்மீதிற். (சிந்தை)

அநுபல்லவி.

அந்தமே செறிந்தமக்கா சந்தா மதீனம் வாழுந்
தகன்புவி ராஜர் மணவாசர் மறை
  நேசர் விசு வாசர்
ஹாமீம் அருமதெனு மூமின்மு கம்மதுவே
  அங்கமே, தங்கமே, பொன்றுமே, குங்குமச்
  சங்கமே, வெங்குழு, மங்குமே, லங்கிர்த
நறைகமழ் தைநபி குறைஷியி னவர்வழி
கறைபகல் தரவரு விறையவன் றூதரே
  ஹாஷீம் கிளையுதித்த காசி மூகம்மதரே. (இந்த)

சரணங்கள்,

௧, ஆலம்அற வாவிருந்து ஆலயிதா லாகிவந்து
தாலம்அறி சாயில்நின்று கோலமின்சா ருயுலகில்
வருமறை வேதம் நிறைபோதம் நவநீதம்
சமழ்நாதம் வாலகுருவாய்ஞான வேலமுழங்கும்பீர
வம்பன்யான் தம்பமாய் நம்பினேனின்புற
அம்பெறு மிபரு மும்பரு மெய்தொழும்
வருமொரு பிறைபொழு தனைவியினும் வடிவுறும்
அருவ வுருவ கருபான அருமதுவே
ஆதி யனைப்புந்திருத் தாதேறு கம்மதுவே. (இந்த)

௨, முத்தொளி ஜெயமாத்தில்நின் றுத்தமலக்கூத்து லாகூத்
வெற்றிசேர் ஹாகூத்துஜெம்கூத்ஜத்தெனும் செப்பிதானவேதா
கருமருள் கெதியே யதி பதியே முழு
பதியே கதிர் மதியே
ஆசைக்கருக் குள்ளுறைந்த-வேதசமுத்திதில் வடிவே
அங்கமே கந்தமி குந்தருல் விந்தையே
தொந்தமே சுந்தா சந்தச வுந்தா
அதிஜய நறைகமழ் கதிஜந்தை பணம்புரி
அதின மதினகர் அஹதுஹ தாவதஹிது
ஆலம் கபிருப்வரு கோல முகம்மதுவே. (இந்த)

௩, தேன்கமழ் பூம்பொழில்சூழும் நீள்கிலா மதிநாளும்
வேங்கையப் அல்லாவின் பாலா நின்கனியா ஞேரேசொர்க்க
வண்டினம் பாடுமெயி லாடும்
புகழ்தேடும் அழுதோடும்
வாசம் பொருந்துமக்காத் தேசமிருந்து வாழும்
ஆசிமே காசிமே தாசிமே யாசினே
கேசமே வீசமே ஹாஷிம் குலக்கொழுந்தே
அநவரத குருசலவ்நு கலமொடே வையும்புகழ்
பீசு குறைவிபுயர் முருசலி னாசரோ
தாசன் ஹம் சாக்கருள் கேசமு கம்மதுவே. (இந்த

11695

௪௯-வது-பதம்-இராகம்-நீலாம்பரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஜைய லாவினேன் மகு மூதவே மக ராஜவே மறை தேசவே
மகிழும்படி வருவீரருள் தருவீர்குரு நபியே. (ஜைய)

அநுபல்லவி.

வையம் புகழும் செய்யிதே வரிசை முஸ்தபா நபியே
ஐயமுமை நமப்பதம் பாடினேனருள் புரிவீர். (ஜைய)

சரணங்கள்.

௧, ஏகாந்தமெய்ப் பொருளாமெழுந் தெதிருக்கதி ரொளிர்மெய
சாசுதகைசல் வேகாந்தஸ் சார்ந்துணைபத மற்மேன்
தாகம்பெரு ஷமீந் தீர்த்திடத் தங்களல் லாக்வே ருருண்டும்
மோகக்கவிர்க் தாகக்குறி யேகன் திருநபியே. (ஜைய)

௨, இளமை தாருலாகா னினிமேல்மறப் பேறுவுமைத்
தொழவுந்தெரி யாதாலைத்ருக் துணைசெய் தருள்வீரே
பிழையாசன்செய்த வெல்லாம்பொறுத் தினியா மருவுறிலே
குழையா தெண்ணிலே நிழத்துக் குருவேவஹாஷிம் நபியே. (ஜைம

௩, எல்லாத்தவிர்த் திறையொன்றென வெடுத்தோதிடும் ஷெய்கா
(ளவர்க்
கல்லாறருமத் துச்செய்வா னறிந்தே நூல நபியே (டல்
சொல்லாப்பெரு ளெல்லாந்தவ துன் சூழ்ச்சந்தனைக் காணுரு
நில்லாதெனைச் சொலவீர்நானென் செய்வேன் சங்கைநபியே.

௪, மதினாநகர்க் காசாய்வரு மதியேமணி யொளியே
கதிகாணுமே தருவீரிறை ஹபிபே முஸ்தபாவே
அதிசெயதிடும் ஹம்சாவெடை யைக் கருள்செய்புமு கம்மதே
நிதியேயுயர் பதியேகல கேசந்தா வருவீர். (ஜைய)

௫௭-வது-பதம்-இராகம்-நிர்தஸ்தாணி-சாபி-ரூபக-தாளம்.

பல்லவி.

காதங்கமழ் நருள்நீரே-எங்கள்
காத்திமுல் லஞ்சிய வானேறேரே. (காதங்)

அநுபல்லவி.

நாத மிலக்கு ளினப்ர காசரே
மன்றுமேயா ரிலில் மிதுரு ஜேதிய தேசரே
நாதாகவ நீதாவிறை அாதா மறை வேதா வுயர்
நறைதங்கிடு மருள்பொங்கிடும்
இருள்மங்கிடுந் தனைமெங்களின. (காதங்)

சரணங்கள்.

க. நம்பின பேர்க்குமெய்ஞ் ஞானம்-இனத
நம்பாத பேர்க்கில்லை மீனம்
இன்ப மசுற்றிடு மெம்மரு மூதரே
அல்தில்லவீ தங்கள் மாதல நசேனுரே (வ
தஞ்சம்பெற வஞ்சனமிகக் கெஞ்சும்பய மின்சொல்செ
நாசிரூபர் மசீனபுல் காசிமயி லார்சேர்கமி. (காதங்)

உ. ஆசப்நாத லமைமர் தேரரே-எங்க
ளப்தல்லா புத்திரர் நீரே
வேதங்க ளெல்லாந் தெளிந்தவன் மீரே
வெற்றி விலாவுல்ஹம் தக்கொடி யோரே
விசம்மருள் நேசம்விக வாசந்தாந் தாசனனிடம்
வருவீருள் புரிவீருள் தடிவீருயர் குருவீர் நமீ (கா)

௩. கருவுக்குள் ளெடுநீர வானேறேரே-யெங்கள்
ஹமமீமு கம்மது நீரே-கரு
வறிவுக்குள் வந்தறி வாகவும் நின்றோரே
ஆசைவலம்புரி யோனையுநீரே-யும

தழைகாவிய பததாளுநந் திளைபாமெதனை யேகாத்தருள்
ஆர்க்கும்மருள் சேர்க்குந்துயர் தீர்க்கும்வழு சாக்கும்பதி(

௪அ-வது-பதம்-இராகம்-ஆபேருபகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராஜ ராஜமக ராஜ துரை ராஜனே
ராஜாவல்லஷ்மி யாவெனும் கோஜாமுகம்மதென் றுயகமே
நாசிம் யாசின் அபுல் காசிமே யென்னை யாள்வீரே நித்யம்

அநுபல்லவி.

வாசனே யெங்கும்ப்ர காசவுல் லாசனே
நேசனே முன்மயில் வேஷனே யழுதிய
வண்டினங் கண்டமு துண்டிடு மாமக்க
வென்றிவி ளேதமு கம்மது வேதிதம்
வானோர் தீனோர் புகழ்வோரோ-னனே
யாள்வீரே நித்யம். (ராஜ)

சரணங்கள்.

௧, ஆதியின் நாதனே யருள்மறை வேதனே ய
ஜோதியிலும் மறை வானவனேயும்
தங்கமே கறைகனி பொங்கிடு போதனே
அன்னலே யெங்குமஸ்த பாகவியே நான்
தேடி வாடிப் பதம் பாடினேனெனவந்
தாள்வீரே நித்யம். (ராஜ)

௨, சந்திரன் வந்தடி யேதொழு மன்னனே
சர்வனே யாலம்ற ஆல்கயியே யுயர்
சுந்தரக் குடையிட சுந்தர மிலகிட
வந்தவ னேயருள் தந்திடீர் குலமக்
கான நானே மைய லானேனென்னை
யாள்வீரே நித்யம். (ராஜ)

௩, அண்டமும் பிண்டமு மெண்டிசை நிறைந்தோனே
ஆசை யிருளொளி வாளவ னேயிந்தத்

தொண்டன் ஹம்சாக்கரு வின்றுசெய் வீரோ
துய்யீற சூல்முகம் மதுமேவயான்
பாவி யாவலாய்த் தாவினேனென்னைவந்
தாள்குவீர் நித்யம். (ராஜ)

௬௯-வது-பதம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எப்போதென்றன் றாக்கந்தான் தெளிவதேறுமென்
றெண்ணியெண்ணி-யிடைந்தேன் மனமுந் தடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

தப்பா யிலக்கும்ப்ர காசன்-மெய்ப்பாய்த் துலங்கு நேசன்
றன்னி லிறைபவன் என்னுள் மறைபவன்
அன்னைபி தாவானவன் முன்னே னவனை நினைந்.(தெப்போ)

சரணங்கள்,

அவ்வலஹு தாக நின்றதும்-அதன்பின்னுகிர்
அருமை காலவந்த புதுமையும்
எவ்வும் வாகிதாய் நிறைந்ததும்-எங்கெங்குமுயிர்க்
குயிரதான மாய சூழ்ச்சமும்
திவ்வியமுன் ஹுகத்தவியாய்த்
திரண்டமூன் று மொன்றதாகி
அவ்வனைத்தும் அஹது வாகிதாய்
அகண்ட மெய்ப்பொருளவனை மனநினைத்(தெப்போ)

தந்தைக்கு முன்னிருந்ததும் தாய்க்குள்ளிளித்துத்
தனித்துவெண் டான மானதும்
பிந்த ரூபமாய்ச் சமைந்ததும் பெரியோன்பக்கல்
பிறந்தே யாதம்காமே யானதும்
பின்னை பெருங்கூத் தானவெண்மைச்
சிறக்குந் தங்கத் தனிலுண்மை
யந்த வழிகொளி நிந்த மொருதனி
பொந்த பிருவிழி வந்தவனை நினைத் (தெப்போ)

௩, படமி லாதகாகமே மூனதும்-அதுவிரிந்து
படமெடுத் தைந் தலைபா டினதும்
உலகெல் லாமுயிராய் நின்றதும்-உள்ளொளியதாகி
யுவந்தே ஐனு மீமு மானதும்
திடமுடன் ஜலால் ஜமாலாய்த்
திரண்டாண்டு மொன்ற தாகினை
தீர்க்க மேதர வாக்குங் கருவினிற்
காக்கு மிறைவனை நோக்கி மனநினைக் (தெப்போ)

௪, ஹையுல் கையுமாகிநின்றதும்-கமலமீதில்
ஹாவுடன் ஹீஹூலவாய்ப் பூத்ததும்
தையிபில் மூச்சடரு மானதும்-தனக்குட் டானுய்த்
தனி நினைவதா யிருந்ததும்
கையில்நின்ற மெய்நினைவாய்க்
கருணை மூலத் தட்பொருளாய்க்
காட்டினு ரதின் கேட்டம் யாவுமே
ஆட்டினேன் ஹம்சா காட்ட மூனைநினைத் (தெப்போ)

௫௰-வது-பதம்-இராகம்-மூஹாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாசித்தி செய்யிதினு அல்கங் கமழு மவுலானு
அருள்கொளதமு கியித்தின்-அடிமைதனைக்
கருள்புரிவீர் முகியித்தின்.

அநுபல்லவி.

யாசெய்யிதி ஸனதி யாகௌது காதிரி
ஆதம் நாதம் கீதம் போதம்
இலங்கும் நகூல் போரே இலங்கும் நகூல்போரே ()

சரணங்கள்.

௧, வாருமிக் கங்குமூங்கள் சங்கைப்பதத்தைத் தங்கவெனக்கு
தங்க மலர்ப்பொற் பாதமே
பாரும் பவமுழுதைத் திருமென் றன்னைக்காரும்

பந்தம்பகரும் அந்தம்மொளிரும்
செய்கே பரமுகியித்தீனே. (யாசித்தி)

௨. சத்தம் குன்குன் குன்குன்ஸமதி-நாறன் ஞாறன் மாவுதுருபு
னேற ஞானாவான அஞுஸ்தேற [ன்
சத்தம் ஜென்ஜென் ஜென்ஜென் ஜெனன ஜெனனதியான
சர்வபீர கிரீட சங்கை தங்கிய சாதமோ நீதமோ
கூசம் குன்கு தாத்தினில் விசும்ஜேம் கூத்தில் நேசம்
ஆகூ லாகூ ஹாஹூ அன் இன் உன்னென்றோதிய நீதமே.()

௩. வாசிலா ஹாவீ ஹூவென் றோசைமுழுங்கும்
நாசிநடுவில் நவினந்தரும்நல் ராஜமே
மாசிலாமணி மந்திரப் பாவை தெரிந்தாள் வாசை
யுடனே பகருங் கலிமாவுல் லாசமே
தினமும் அல்லா இலாக மனமும் இல்லல்லாகூவென்றே
நாடி யோடித் தேடி வாடி
நன்று மென்று மொன்றாய் நம்பினேன். (பாசித்தி)

௪. ஆரும் புகழ் பருதா தன்னைபு சாவிகின்ற
அருமைச் சுதனே
காரும் கொளதல் அருலம் கண்ணின்மணியே
ராஜ வொலியே கருணை குதபு மேமே
நாரும் நாசன் ஹமசானைப்
பாருமென் கலிதிரும்
தாதா நீதா மூதா செய்பிதஸ் ஸாதாத்
தெனும்தஸ்த கிறப்துல் காதிறே. (பாசித்தி)

௫௰-வது-பதம்-இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அங்க முழுதுமே அல்லல்க் கலிமாவென்
றறியாயோ நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

சங்கை லாஇலாக இல்லல்லா கூவெனப்
பொங்கு மூகம்மதுற்ற ஆஇல்லா இயுடன். (அங்க)

மெய்ஞ்ஞான ரத்தினவலங்கார கீர்த்தனம்.

சரணங்கள்.

௧, தங்கும் லாவதே காலாய்த் தரித்துப்பின்
தயங்கும் இலாஹ மூலமாய்
எங்கும் இல்லாவுடல் அல்லா இஸ்மீமறூகம்
இலங்கிடுங் கலிமாவே
தூங்க ரசூர்கபி துய்யகலி மாவினில்
மூன்று மோட்சகிலேச் சூட்சமோர் ஹுறுபினில். (அங்க)

௨, பாரு மூகம்மதிய்பா வொளியினில் நின்றிறையவன்
படைத்தான் முழுதுந் தானே
ஆருயிப் பொருள்தெரிந் தடுடன் றவஞ்செய்ய
அனுதினங் கடன் றானே
சேரும் அஷ்ஹது அன்லா இலாவென்று
செப்புங் கலிமாமொழி மெய்ப்பொரு ளறிந்துகொள்.()

௩, அஞ்சோ டாறினை யறிந்துளந் தெரிந்தே நம்
ஆதியைத் தொழு வாயே
வஞ்ச னிபுலீசின் வலையதிற் சிக்கியே
வழிமோசம் போகாதே-பொல்லாப்
பஞ்சபா தகங்களான யாவுமுழுதும்
கெஞ்சி லோடும்படி யஞ்சி சுதுத்துசெய்வாய். (அங்க)

௪, என்னை பொருளுக்கத்தி லெழுகான்கச் சாந்தைக்கொண்
டிசைத்தவன் பெரி யோனே
தன்னை யுருப்படுத்தித் தன்கோல மென்னுக்குட்
டத்திடு மிறை யோனே
அன்னை பிதாவினும் யன்பாய் வணங்குதற்குப்
பின்னே பொருவர்சொல்ல வேணுமோ வுன்றனக்கு. ()

௫, கலியுகங் கலிமாக் கருவெழுத் தானது
கல்பினி லுருவானல்-அங்கே
மெலிவுற முழுக்கை மெய்யினி லகத்திடு
மேன்மையை யறிவாயோ
கலிமாப் பொருளறியார் காபிரென் றிறை சொன்னான்
அலிபின் மாதுலரு மறைந்தார் ஹம்சா சொன்னேன். ()

௫உ-வது-பதம்-இராகம்-உசேனி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஏனோ வென்மீ திரக்கம் வையாததின்னம்
இறசூல் நபி நாயகம்
என்னமோ யானறியேன்.

அநுபல்லவி.

வானோர் புகழு மக்கா வரிசை முகம்மதுவே
தீனோர்க் காசே யாறசூல் முகம்மதே. (ஏனோ)

சரணங்கள்.

௧, வல்லோ னருளிற் சென்றீர்
வாகாய் மொழிகள் விண்டீர்
அல்லாவின் றூதரே யாறசூல் யாமுகம்மதே. (ஏனோ)

௨, காவில் நதியழைத்தீ
மானின் பயிர் விளைத்தீர்
தேனின் மொழியே யாறசூல் யாமு கம்மதே. (ஏனோ)

௩, கொஞ்சத் தசையை முன்னொரு
வஞ்சிப்பெண் ணுபழைத்தீர்
தஞ்ச மெனக்கே யாறசூல் யாமு கம்மதே. (ஏனோ)

௪, சுத்தன் சுபமுஞ் சுந்தரக் காத்திமுல் லன்பியா வானோரே
சந்திர னொளிசிய யாறசூல் யாமு கம்மதே. (ஏனோ)

௫, ஆதம் அகிலமைக் கீர்-அப்துல்லா புத்திர னானீர்
வேதந் தெளிந்த யாறசூல் யாமு கம்மதே. (ஏனோ)

௬, நேசம்வைத் தாளுமென்மேல் நெபினோர் முகம்மதுவே
தாசன் ஹமம் சாக்கீன யாறசூல் யாமு கம்மதே. (ஏனோ)

௫௩-வது-பதம்-இராகம்-முஹாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆதியிலே காட்டுமெங்க ளாகுமதமு கம்மதுவே
சோதிமரு முதேயுயர் சத்தியவிற றுல்கபியே.

அநுபல்லவி.

நீதிதரும் குறைநவிவழி நெயினார்மு கம்மதுவே
வேதியர்க ளடிபணியும் வேந்தேயிற சூல்நபியே. (ஆதி)

சரணங்கள்.

க, அஞ்செழுத்தால் ஈமைவகுத்தான் அலிபுலாம் ஹேமீம்தாலும்
நெஞ்சில்வைத்த பஞ்சபூதம் நீரறிவீர் மானுடரே. (ஆதி)

உ, ஒன்றாம் நபுசைக்கே ஞான்றுடலில் அம்மாரு
நன்று மதன்கொம்புவாய் நம்பிக்கொள்வீர் மானுடரே. (ஆதி)

௩, ரண்டாம் நபுசதைக்கேள் வெள்ளவாமத் துன்னுடலில்
விண்டே னதன்கொம்புகண் விளங்கிக்கொள்வீர் மானுடரே.

௪, மூன்றாம் நபுசதைக்கேள் மூல்கிமாவா மூன்னுடலிற்
றோன்றுமதன் கொம்புமூக்குத் தொடுத்தறிவீர் மானுடரே.

௫, நாலாம் நபுசதைக்கேள் ஈவின்ற முதுமதின்று
பாலை மதன்கொம்புகாது பார்த்தறிவீர் மானுடரே. (ஆதி)

௬, ஐந்தாம் நபுசதைக்கே ளாகாயக் தாமதைக்காய்
விந்தா மதன்கொம்புநீர் விளங்கிக்கொள்வீர் மானுடரே. (ஆ)

௭, சொன்னதெல்லாம் விபரங்கண்டு சூட்சமதைத் தானறிந்து
முன்னவனை வணங்கிடுங்கள் முகவியென்று மானுடரே. (ஆ)

௮, ஹாஷீம் கிளையுதித்த அருமதரின் சொற்படிக்குத்
தாசனிந்த ஹம்சாசொன்னேன் ஞானியில் மானுடரே. (ஆதி)

௫௯-வது-பதம்-இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமிரங்குவீர் யாறசூல் மகாராஜரே. (மன)

அநுபல்லவி.

தினமென் விருகண் ணுளமைத் தேடுதே யாமு கம்மதே
திங்க ளொளியே யாறசூல் மகாராஜரே. (மன)

சரணங்கள்.

க, துணை வருஷதி லோர்கை தாங்கும் பாமு கம்மதே
பிணையெனக் காரும் யாதருள் மகராஜமே. (மன)

உ, அருணன்வந் தடிதொழு மதிஜய முகம்மதே
சரணந் தந்தாளும் யாதருள் மகராஜமே. (மன)

ங, மாணம் வருமுன்கலி மாமகிழ்ச்சி யுடனுவில்-அந்தத்
தருணந் தந்தாளும் யாதருள் மகராஜமே. (மன)

ச, அரும் புகழுமக்கத் தாசமு கம்மதே
காரும் ஹம்சாவை யாதருள் மகராஜமே. (மன)

ருசு-வது-பதம்-இராகம்-ஹிந்துஸ்தானிதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனமே நாசீர் பார்த்தென்முகம் சாகிபிதருளே. (சோ)

அநுபல்லவி.

சோபனந் தாரீரோ செம்மல் முகம்மதே
சுந்தரமே தங்கிய ராஜா-இந்தருவே மதின நேசா
சுந்தரமே குடையிடும் வாசா. (சோபன)

சரணங்கள்.

க, சாதி ஹாஷீ மாதேரே சர்வரே ஆலம்ற ஆலே-யுயர்
சிங்கார-மணிமுடி மோர ஜெக
மெங்குங் குபிரசங் கார-புகழ்
தங்கு மெங்குமலங் கார. (சோபன)

உ. வானின் மதியமைத் தோரே-கானி னதியையமைத் தோரே
நீரே ஒர் கருக்கெல்லாம் பிரசே
மோன் புவிக் கெல்லா மரசே
தேன்மொழி யானாபி குறைஷே. (சோபன)

௬, ஆதியாமேனன் றாதரே-அப்துல்லா குமாரரே
வேதியன் ஹம்சா முகம் பாரும்
வெளியான மருஷர் தனிலெலினக்காரும்
வினைநீக்கித் தாபங்கள் தீரும். (சோபன)

௩௰-வது-பதம்-இராகம்-ஹிந்துஸ்தானி-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகனேர்புகழ் நாதா-காத்திமுல் லன்பியா. (சகனேர்)

அநுபல்லவி.

அகமானதே ஆதம் அறிந்தா லல்லோ போதம்
முகமானதில் நாதம் இலங்கும் நபியே. (சகனேர்)

சரணங்கள்.

௧, ஷரீஅத் திறகுல் சொல்லதாம்-தரீக்கத் றசூலுல் லாசெயல்
ஹகீக்கத் தவர்கள் ஹாலாம்-காட்டினர் பாதை நாலாம்
மஹரிபா நபியின் சிற்றும்-மார்க்க னறிவீரே. (சகனேர்)

௨, எக்காலமும்போற்றிடும் எகதெப்பில் ஆலமீன்
மக்கா புரம்வந்த மங்கைஆமி னார்தந்த
ஹக்கானவன் சொந்தக் கனிநந் நபியே. (சகனேர்)

௩, குமர யாமு கம்மதே குதாயின்திருத் தூதரே
அமரர் புகழ்ந் தேத்தும் ஹாஷிம் கிளையிற் றோற்றும்
அப்துல்லா நிதம் போற்றும் அருமது முகம்மதே.(சகனேர்)

௪, ஆர்க்கு மூப காரரே அண்ணல் யாமுகம்மதே-எனைக்
காரு முகம் பாரும் ஹம்சா லெப்பை துயர்தீரும்
வாரு மருள் தாருமெங்கள் வள்ளல்நந் நபியே. (சகனேர்)

௫௭-வது-பதம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

இனைமைய வாருமென்றன் தேனே சங்கை மானே
திங்கள் பாத ரூபே. (இனை)

அநுபல்லவி.

கனவிலும் நினைவே காயில்நந் நபியே
மனமதி லுமையினிதான் மறவேனே
மதிநூற கம்மதே. (இனை)

சரணங்கள்.

௧, கஜாத தாகப தாதிபி னரசர்
வஜீகர நபிகள் நாயக மூஸ்த பாவே
வரிசைசூ கம்மதே. (இனை)

௨, கொப்புவித் தெதிலுமெ னைக் குடியாய்முன் னிருந்தி
யிப்புவியிற் பிறக்கச்செய்த விறையோனருள் தூதே
யெங்கள் யாசூ கம்மதே. (இனை)

௩, ஆசைகொண் டுமைபான் அஞ்சினே னபியே
தாசன் ஹம்சாக் குங்களின் தயைதந் தருள்நபியே
தாஹா மூகம்மதே. (இனை)

௫௮-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகியே வருவீ ரெனியே ஹும்-சரணஞ் சாலம் நித்தியம்
சாணம் நபிசூ கம்மதே. (சகியே)

அநுபல்லவி.

கருவேயென் குருவே காயில் நந்நபியே
காத்திருமல் அன்பியா ஹாமீமே
ஹக்கன் மக்கா சொர்க்கநறை கமழுமுல் லாசமீர நபி
காருண்யக் கடலே. (சகியே)

௧. கயஜுப நபிகள் சிகாமணியே-யுயர்
செம்மல்மூ கம்மதென் கண் மணியே

சிங்கமே துங்கமே யெங்கும்ப்ர சங்கமே
இங்ஙன்மு ழங்கும் செய்யிது நபியே. (சாகிபே)

௨, மூலமுன் றெழுத்தில் முங்கிய கலிமா
மோட்ச சுழிமுனையிற்-காட்சியாய்வந்த
முத்துப் பச்சை ரத்நமொன்று யிலங்கும் ஹபீபே யுயர்
முறுசல்க் கரசரே. (சாகிபே)

௩, மாசில்லா மணியே மவுனமுச் சுடரே
மகாராஜர் போற்றிடு மணி முடியே-எங்கள்
காசீம் தாசீம் வாசனைட்பொற் பாதமலர்
ஹம்சாக் கருளும். (சாகிபே)

௫௯-வது-பதம்-இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காதிரே யென்னைக் காத்திரட் சித்தருளும்-உயர்
கண்மாசிய வனநாகையில் முனைமேசெய்யத் தினமாய்வரும். ()

அநுபல்லவி.

ஆதியை யேதிலை மோதிப் பணிந்துயர்
ஆகந்தனி லேகன் றுதி யோகந்தனிர் நாகைவளர். (காதி)

சரணங்கள்.

௧. அங்கமே நறைபொங்கு மெய்குஞ் சிங்கமே
அலங்கார சிங்கார வொய்யார நபியோ. (காதி)

௨. வாசமே நேசன் ஆசைமிஞ்சித் தேடுதே-நிதம்
வருவீரருள் புரிவீரடி தருவீரிருள் கடிவீருயர். (காதி)

௩, இச்சையோ டென்மேற் பச்சம்வைத் தாள்குருவே-நல
வேதுர் தெரி யா நம்பயல் நாதா ஹமீதே யுயர். (காதி)

௪, பாதமே கதி நாதன் ஹமீதொலியே-எனைப்
பாருநிதம் காருமுயர் தீரும்ஹம்சாக் குமதருள். (காதி)

௩௰-வது-பதம்-இராகம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மரணம்வருவதென் னோமோ-மவனைக் கலிமா வோது
சரணந் தந்தாளும் செய்யிதுசா தாத்திற கூலைத்தேடு. (மரண)

அநுபல்லவி.

குறையா மதிதனைமுன் கூரிருளி லேயமைத்தோர்
துரைராஜர் யாமுகம்மதே துணைதந்தருள் புரிவார்தேடு. (மர)

சரணங்கள்.

க. செந்தா மரைக்குள்ளி லங்கோர் செம்மல்யா முகம்மத்
சுந்தரமே குடையிடுங் காத்திமுல் லன்பியாவைத்தேடு. (மர)

உ. மலக்கல் மௌத்துவந்துகம் முயிரைப் பிடிக்கும்போது
கலக்கம் வாராதபடி ஹக்களிற கூலைத்தேடு. (மரணம்)

௩. என்றைக்கிருந் தாலுமிறை யோனின்சமுகஞ் சேர்வதுதான்
தொண்டன் ஹம்சா சொல்லுகவிக் கின்றுநபியைத் தேடுவாடு.

௩௧-வது-பதம்-இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆத்துமந் தன்னிலொரு மூச்சு யாதுதப்பி
வசதியுடன் போனு லழிந்தே. (ஆத்)

அநுபல்லவி.

மாற்றிப் பிடிக்கும் வகைமன தேயுனக்குச் சொல்வேன்
சூத்திரமான ஷஹாதத்திற் றெளிந்துபார்நீ. (ஆத்)

சரணங்கள்,

க, அஞ்சு புலன்பொறி யாரதாரம்-முடன்
ஆனதொண் ணூற் ரூறு தத்துவம்
பிஞ்சி யழியுமுன்னே பீர்சொன்ன சொற்படி
நெஞ்சில் தியானஞ்செய் வாய்நிதம்
வஞ்ச கமன்வந்து வகைத்துயிர் வாங்குமுன்
அஞ்சிப் பயந்தே ஆதிதனைத் தொழுமனமே. (ஆத்)

௨. மார்க்க முறையறியா மாந்தரோ-டென்ன
தீர்க்க முடன்றிரியச் சொல்லுகிறாய்
மூர்க்கர் தமைநான் விட்டே னென்கிறாய்-எங்கள்
மூஸ்தபா நபிசொல்லை மறக்கிறாய்
பார்க்கப் பலகோலங்களாய்ப் படைத்துயிர்களைக்
காக்கும் றப்பை நினைந்து ஹக்காய்த் துதிமனமே. (ஆத்)

௩. மவுத்தை ஹயாத்துக்குண் டாயிரம்-வரு
டத்தின்முன்னே வகுத்தா னானதால்
மவுத்தைத் தட்டவல்லவ ரார்க்குமே யில்லை
மவுத்தே யுண்மையென் றறிகுவாய்
கவுத்துவப் புவிதனில் ஹம்சா வணக்குவிண்ட
காட்சி தனையறிந்து மூச்சிற் றெளிமனமே. (ஆத்)

௬௨-வது-பதம்-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்படி மறப்பேன்-என்மெய்க்கைநான்
எப்படி மறப்பேன்.

அநுபல்லவி.

இப்படிக் கென்மே லென்ன தாமதமோ-இப்படி
யேதோ குரு-சதாசரி-யோதான்-வாசாதீன்னம். (எப்)

சரணங்கள்.

௧. நம்பும் பேர்களைத் துன்பஞ்செய் குவதோ-நம்பும்
நானென் மறப் பேனோ விழி மானே யுமைத் தானே யினி. ()

௨. ஆவிபோய்விடில் ஆர்தான் தேடுவாரோ-ஆவி
அஞ்சாமலே யெண்சா ணுடம்புஞ் சாகுமுன்னே சாகநான்.

௩. நன்னாக்குட் டாளாய்த் தயங்குவான் பொருளே
தாதா இறை ஆதா மறை வேதா மகு மூதாவலை. (எப்படி

௪. தாகம் மருந்தியிற் றீர்க்கும் நாதரோ-தாகத்
தாலொத்நா னழைக்கிது வேளையன் னுனைநான். (எப்படி

௫. தாசனிந்தஹம்சாக் கென்செய் விரோ-தாசன்
தாணுய்த்தனி யோனுயல காறேனரு ளாறேனருளை.-(எப்படி)

௬௬-பதம்-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாஷைகே குறுபே கௌதே யாகல்காதுல் லாரிபீன். (யா)

அநுபல்லவி.

தேசம்புகழும் ஜெயிலான் நிருந்கர்க் காசே
தெளிவிலே முகியித்தீன். (யாஷைகே)

சரணங்கள்.

௧. கருவா னவரேவென் னுகத்தே
கற்பக் தருவே முகியித்தீன். (யாஷைகே)

௨. மூச்சடாதில் மூங்கி யெழுந்த சிகாமணி
முத்தகீன் முகியித்தீன். (யாஷைகே)

௩. மருபூமே ரகசியக் கடலே
மன்னவன் மணியே முகியித்தீன். (யாஷைகே)

௪. ஈன்கல் மகுபியா வெனுமடை யாளங் காட்டிடும்
காஜா முகியித்தீன். (யாஷைகே)

௫. சற்குரு வாய்வும் சாக்கிரு பதியிலும் யா
சாமிப் முகியித்தீன். (யாஷைகே)

௬௭-வது-பதம்-இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குறைதவிர்பர்கள்குலக் கொழுந்தே கோவே வானவர்மெய்யுயர்
கோமானருள் சமாவெனிர் மோனக் நபியே.

அநுபல்லவி.

மறைதமிழும் நானிலத்தோர் நபியாய்வந் தோரே-அருள்
நசந்தா நீதா வேதசமகு முதேகந் நபியே. (குறைதவி)

சரணங்கள்.

௧. ஒருமணியா யுலகில்வந்த வுண்மைமறை நூலே-எங்கள்
கருவாய்க் குருவாய் உருவாய்வந்த துரையேகந் நபியே. ()

௨. காதவழி கமழும் காத்திம் நநூலே-எவ்வினைக்
காரும் முகம் பாருந் துயர் தீரும்நந் நபியே. (குறைஷி)

௩. வேஷமயி லாயெகேன் மாமீ திருந்தோரே-இந்தத்
தாசன்ஹம்சா லெப்பைக்குமது நேசம் நந்நபியே. (குறைஷி)

௩௫-வது-பதம்-இராகம்-முஹாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி,

ஆதி பராபரனே ஆலமெல்லாம் நிறைந் தோனே-அவ்வல்
அநாதி யுமதாய் வாஹிதாய் நிறைந்த நிராமயமே.

அநுபல்லவி,

அடிமுடி யில்லா அவ்வ லாகிநாய் நின்றோனே-ஏழை
அடியேன் கொடியேன் படிமீ திணிற்செய் பிழைபொறுத்
தாள்பவனே. (ஆதி)

சரணங்கள்,

௧. மூச்சடராஜேனே மூத்தமூச்சி இறைந்தோனே-எங்கள்
முறுசல்க் காசர் குறைஷி நபியை முன்னே யமைத்தோனே.

௨. எண்ணத்தி லடங்காதேனே யேகனே நெப்பில் ஆலமீனே-பாவி
ஏழை மூமீன நானோ யுருகா தல் வேனோ காத்தருள்வாய். (ஆதி)

௩. தவிரமூத் தானேனே-யுலகாளும் நருமானே யுன்னை
யோதா வுணராப் பாதகர்க் கென்னி செய்லா லெம்பிறையே.

௪. ஆசைக் குன்னொளி யானே அச்சாத்தி லடங் காதே இந்தத்
தாசனீசன் ஹம்சாக் குனது நேசமென் றுண்டவீனே. (ஆதி)

மெய்ஞ்ஞான ரத்தினவலங்கார கீர்த்தநம்

முற்றிற்று.

ஓ௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦௦ஓ

கப்பற்சிந்து.

பல்லவி.

தொழுகையின்பே றருமதுவாம்-இல்லல்லா
தொழுதவர்க்கோர் முகம்மதுவாம்.

அநுபல்லவி.

பழுதில்லா கிலேஅலிபாம்-இல்லல்லா
பகரும் றுக்கூஃ ஹேயதுவாம்
முழுதாம் சஜுதுத் மீமதுவாய்-இல்லல்லா
முடிவிருத்தித் தால்துலாம்-இல்லல்லா

உகப்பான அலிபது மரங்களின் வணக்கம்-ஒதுஹேமயதுமிருக ஜாதியின் வணக்கம்-சிஹுத்தான மீமுதா ஊர்வன வணக்கம்-செப்பினர் தால்தே பறவையின் வணக்கம்-மிகுத்தபொருளாயிவையின் நெறுகளறிந்து-மேலவன் றெருவெனவஞ்சிப் பயந்து-தவிக்கிலா நிமாஸை முன்னே நிறுத்தித்-தனியவனை யொன்றாக்கித் தக்குபீர் கட்டுங் (தொழுகை)

சரணங்கள்.

க, அச்சாத்தி லடங்காவனை-இல்லல்லா
ஆர்க்குங்கரு வானவனை
மூச்சடரி லொவ்வாவனை-இல்லல்லா
முடிவொன்றிலா முதலவனை-இல்லல்லா

ஆதிநப்பில் ஆலமீ னென்றே தொருவன்-அஹதுநிலே யாய்ச்சமதாகவு நிறைந்தோன்-அடிமுடிவிலாததோ ரிஜய சலத்தோன் ஆவென்ற சொல்லா லனைத்தையு மமைத்தோன்-அருளார் குவல்லாகுல் லதி வாஇலாக-இல்லா [illegible]-அல்மலிக்குல் குத்துசு தெளாறபெரி யோனும்-ஆரும்புக முஸ்ஸலாமுமி மீனுன்-அல்முஃ மைஹமினுல் அஜீஸ-ஜப்பா றானேனுன்-அழகுதரும் அல்முதக் கப்பிறு மானேனுன்-அல்காலிக் குல்பாரி யுல்முஸவ்விறுனேனுன்-அல்கப்பா அல்கஹ்ஹா றுல்வஹ்ஹா பானேனுன்-அர்றஸ்ஸாக் குல்பத்தா ஹுல்அலீமானேனுன்-அல்காபி லுல்பாஸி துல்காபிலானேனுன்-அர்றாபி குல்முயிஸ் ஸுல்முதில் லென்போன்-அஸ்ஸமீ குல்பஸீ றுல்ஹக்க மென்போன்-அல்அத லுல்லதீ புல்கபீ றென்போன்-அல்ஹலீ மென்பதோடு அல்அலீ மென்போன்-அல்கபூறெனபதோடு அஷ்ஷகூறுக்குமு மானேனுன்-அல்அலீ யாணதோடு அல்கபீ

௭

ருமீனன் - அல்ஹபீலாமீனன் அல்முகீத் தாமீனன் - அல்ஹஸீ பாமீனே ன் சொல்லரியஃமீலான் - அல்ஜலீ லல்கரீ முற்றகீ பாமீனன் - அல் முஜீ புல்வாஸி குல்ஹகீ மாமீனன் - அல்வதூ தல்மஜீ தல்பாயி தென்போன் - அஷ்ஷஹீ தல்ஹக்கு அல்வகீ லென்போன் - அல்கவிய் யுல்மதீ னுல்வலிய் யென்போன் - அல்ஹமீ தல்முஹ்ஸில் முப்தியு லென்போன் - அல்முஹீ தல்முஃ யில்முமீத் தாமீனன் - அல்ஹய்யு அல்கையூ முல்வாஜி தாமீனன் - அல்மாஜி தல்வாஹி தல்லஹ தா மீனன் - அஸ்ஸமதல் காதிறல் முக்ததி ருமீனன் - அல்முகத் தமு அ ல்மு அஃறு லென்போன் - அல் அவ்வ லல்ஆகி றல்ழாஹி றென் போன் - அல்லாதி னுமீனன் அல்வாலி யாமீனன் - அல்முதஆ லி ய்யு வாமீனன் சிறந்த - அல்பர்ரு தவ்வாபுல் முந்தகி மாமீனன் - அல் அபூ ருமீனன் அற்றவூ பாமீனன் - அல்மாலிக் கென்போன் அருள றிய வல்லோன் - அல்முல்கி தல்ஜலாலி வல்இக்ரா மென்போன் அல்முக்ஸி தல்ஜாமி குல்கனிய் யாமீனன் - அல்முக்னி அல்முஃதி அல்மானி கென்போன் - அல்லாறு அன்னபி குன்னூறு லென்போ ன் - அல்ஹாதி அல்பாதி குல்பாகி யென்போன் - அல்வாரி தாமீனன் அற்றஷீ தாமீனன் - அஸ்ஸபூ ருமீனன் அல்லாஹுனைப் பேரியோ னை வணக்கும் (தொழுகை)

உ. கலிமாவே யோர்மாமாம் - இல்லல்லா
காய்கனிகள் பூவதாவாம்
வலியோனருள் தெளிவதாவாம் - இல்லல்லா
வர்தஹூமீம் விற்றதாவாம் - இல்லல்லா

ஒளிருதபு சபிகட்குயர்த்தோரா முகம்மதொன்றுன அருமை நன் ஹாமீதன் மகமது - தொனிவான காஸிமுன் ஆபியுன் யாத்திமோ வலப்பான காத்திமுன் ஹாஷிறுன பா..மெனிவில்லா தாவினி லீமுகூன் றஷீதுன் - முனீதுன் பஷீறன் வதீறிவொடு ஹாதின் - முஃ தின் றஊஊன் ஹபீப் புன்தாஹா யாஸீன் - முஸம்மிலுன் முதத்தி றுன் தடிருன் கபீறுன் - வேதியர்கள் போற்றும் கபீமுன் ஹபீபுன்.

வெற்றிதரும் முஸ்தபன் மூர்த்தலா வாமீனர் - வீரான முஜ்த பன் முக்தாருன் ஆகிர் - வேதமாமன் ஸுறுதுன் காயிமுன் ஹாபில் - நீதி யஷீதன் ஆதிலுன் ஹகீமுன் நூர் - நெறிஹாஜ்ஜத் துன்புர் ஹானுன் அப்தவியுன் - நீனவான முமீனுன் முதீருன் முதக்கிறுன் - நின்ற தொரு வாகிலுன் அமீனுன் ஸாதிகுன் - அநாலா முஸத்திகுன் குறி

னுன் ஸாஹிப்-அருமைதரு மாங்கல் மலிய்புன் மதனிய்புன்-அலிமா துலர் அறபிய்புன் ஹாஷிமிய்புன்-அங்கமெங்கும் கமழூர் நிஹாமிய்புன்-பொருளாக வந்தெங்கும் பொங்கும்ஹி ஜாஸிய்புன்-போற்றிடுனன் நல்தரு லிய்யு குறைஷிய்புன்-புகழ் மூலற்றியுன் உம்மிபுன் அஸீலான்-புகழும் ஹாஷிமான் றஸூலுற்ற மீறும்-மிங்காராய் வன் நிமெய்திறன் கனிய்புன்-சேர்த்திடும் நற்புகழ் நுவாதுன் பத்ஹான்-ஜெகமெங்கும் ஆலிமுன் தையிபுன் தாஹிர்-சிறந்ததோர் முதஸ்ஸிறுன் கதிபுன் பஸ்ஹான்-செய்யிதுன் மூன்கிய்புன் இமாமிஜெறுடி பாறுன்-ஷாபின்முத வஸ்லிதுன் ஸாபிருன் முக்தலிதுன்-சங்கைபஸ் திய்புன் ஹக்குன்மு பீதுன்-சர்வாங் வல்லாஹி அல்லாஹிச் பாத்தின்-எங்கள் றஹுமத்துன் முகல்லிதுன் முஹற்றமுன்-ஏகனின் ஆமிறுன் நஹின் ஷக்கூதுன்-இலங்கிய கரீமுன் முனீபுன் முஸ்லிமுன்-இருந்திடும் தாலின் ஹாமீம் ஹஸீபுன்-இசைத்தீன்காண் அஸ்ஸா வசல்லம தமையை யென்றுநந் தீந்தர்க ளேத்திடியே வணங்கும். (தொழுகை)

௩, ஆருயிரைத் தரியவாலே-இல்லல்லா
அறிந்துவாஸ குருநீமேலே
கூறுங்கலி மாலவாலே-இல்லல்லா
ஹஜ்ஜுக்கப்பாற் றொனியாலே-இல்லல்லா

யாரும் படைத்தோன் லிபாத்துக ளேத்தும்-பாப்பெரிதான வுஜூத்துடன் நிதமாம்-பகரும் பகாமுகால பத்தாலில் ஹவாநிக்-பலரும் யொமுரு மிகபுனிதி யென்றும்-பணிந்திடும் வஹ்தானிய்யத்தஸ் துடனே-பாசம் ஹயாத்தோ டிஸ்முமிரு தத்தும்-வீசும் ருதறத் ஸம்ஹுபஸ தன்கலாமுன்-நேசம் ஹைறயுன் ஆலிமுன் முரீதுடனே-வாசமாம் காதிருன் ஸமீஉன் பஸீருன்-வடிவான முத்தக்கல்லி முனனிவைக ளுடனே-அவ்வல் ஷரீஅத்தும் அதன்பின் தரீக்கத்தும்-செவ்வை ஹகீக்கத்தும் சேர்மஃரிபத்தாம்-எல்வும்புகழ் தாருத்து மலக்கூத்து ஜபறூத்-திலங்கும் லாகூத்து ஆகூத்துடன் பாகூத்-திவ்விய ஜெம்கூத்தும் திறமாம்தம் கூத்தும்-திசையெங்கும் வந்தஅம் மாறுலவ் வாமா-இங்கவொளி வாமூல்ஹி மாமுத்மதின்று-நீஜக் குபர்தகல் காயிலாத் தெரிந்து-நீர்க்கமுடன் ஜதீபிய ஷஹாதத் தலத்து-தம்ஜீது தௌஹீது முஸ்தகி துடனே-பஜாஜமுதல் வாஜிபு ஜாயிஸா மெடுத்த-வாஜிபு அஜூதும் முப்ஸினி

2083

அஜ்ஞானம்-காத்தவியத் தொன்றான கலியா வடமேன-குருதரும்
ஐஸ்வீகல்பி விர்த்திபொடு அறிவி-கூறினேன் தனிப்புடன் குணவிவழி
தெர்ந்து-ஆலய அவா தோடு ஆலம்பி தனும்-ஆனந்தி லாருடன்
ஆலயின் லாஜம்-ஆலம்பி குணபல சோலங்கள் யாவும்-அருமை
மூத்தொடறிவும் மிஞ்செழுக் கதிவும்-ஆனமூக்கோணமெனும்
கூட்டியப் பொருளும்-அருள்தரும் சற்குருதம் மச்சாத் தடமே
அழகுதரும் அற்றமிக்குல் அருளாளைப் போற்றி-பொருளைதரும்
லர்அனஇல் லாகூலை மாற்றி-போதிலா படிஜீச இல்லல்லா
வெற்றி-புடையவன் குனகுதாத் தானவெளி தன்னில்-உள்ளமைக்
குன்[illegible]ன்ற சொல்லைக்-கொண்டுருமைக் கொருத்தைதமே
அ[illegible] போக்கு-அஞ்சலிர் சாயக்கெள சைனியின கருணை-
[illegible]திரளு கன்[illegible]ன் னவீறவி தெளிவைக்-கத்தமென்றும்
[illegible]ரீமேல் காரணப் பெருமைக்-குன்றுக்கு மோருன குதறத்தி னா
லைக்-குத்துருகத் [illegible]ரு வட்டத்தின் வடிவைக்-கோலமாம்
ஐம்சரம் சுடன்மத்[illegible]கக்-குதறத் மாமனமரு மூவிதழுள்
[illegible]த்தைக்-கூறினேன் [illegible]காதசால் வேகாத் தீமைக்-கல்பொன்ற
[illegible]னவகல் பென்றிடும் [illegible]தனைக்-காரணக் கடலேநம் தமியாப்
பொருளைத்-தனிவலாம[illegible] பலாமைக் பூதத்-துணைசேரும் லாமெலை
ஐக்கிய[illegible]த்-இல்லல்லா கூகூ ஹாவி ஹூவல் அறையு-ஜூஜா
புடன் [illegible]ஜீவும் யாருந-யாமன் கூகூ கூஇல்மூல் எக்கி
னும்-லீனல் எங்கினும் ஹக்குல் எக்கினும்-தமானுல் எக்கினும் கல்
பென்ற வாசனம்-மீதிற் றெளிந்து ஷற்குநெறி தனிர-வலம்புரிச்
சங்கிஸ்சற் குருவினுப தேசம்-சகலைதபு காட்டிய வருகின்ற
வொருமை-மெய்ஞ்ஞான நமக்கிவ ஷணவிடோ. நித்தம்-வாயால்
நம் லாமெலப்பை சொன்னபடி பெருளும்-லாகிபென்ற ஃசக்காமே
வசமே பதித்த-வகைகேளும் பீடம் வாழ்த்தினேன் போற்றி. ()

முற்றிற்று.

இதினில் முச்சிமௌனித்திருக்கும்-சாதானத்தை இக்கோமே வருவீதைடா-என்றும் சடு-வது-பதத்திற்சேர்ந்துப் படித்துக் கொள்க. அவர்களீபாம் விரும்புகின்றனம்.

ஞானஜெயத்தஜெய-சத்திமுத்தி-சித்திஜெய
ஜெயத்த ஜெயத்த ஜெய-சத்திமுத்தி-சித்திஜெய
ஜெனன ஜெனன திமாசு-கோதாம்பா-காதர்நீர்
சர்தம் பிரகி சாதாத் செய்பித்-சர்வமே ஜீட
மௌனலாஜ சத்தா-இக்கோமே வருவீராய்.

11625